XXXVII. ÉVFOLYAM, 6. SZÁM
Ára: 3,– Ft
1981. FEBRUÁR 5.

HAZALÁTOGATÓBAN

– Atyaisten, megfeledkeztünk a malacról, amit a mamáék nekünk hizlalnak!

– Feláldoztam a szabad szombatomat, hogy ezt az ügyet végre elintézzem!

Iszonyú a kísértés a jóra!

Ezt nem én mondom, ilyen gyönyörűségeset ki sem tudnék találni talán. Brecht írta A kaukázusi krétakörben, tőle kölcsönöztem. Nem tudom, az eredeti szövegben is van-e felkiáltójel a mondat végén, én odatettem, mert nagyon felkiáltójeles hangulatban vagyok.

Írtam egy glosszát (Ludas, 1980. júl. 10.) Hegymozdító címmel. Nem volt az olyan veretes írás, hogy máig emlékezni kellene rá. Elmondom pár sorban, miről szólt. Tóth Istvánné (pontos, fontos címe: Kiskunhalas, Attila u. 7/a – 6400) fejébe vette, hogy otthont teremtenek városukban a mozgássérült gyermekeknek. Alulról jövő kezdeményezésre, társadalmi összefogással, önerőből szinte. Számítva persze a Hatóság helybenhagyására, pénzére, pecsétjére is, mert anélkül nem megy.

Mi, javíthatatlanok, még mindig hiszünk abban – bár alig akad példa, hitünket igazolandó –, hogy így is lehet: alulról felfelé építkezni. Sokat tapasztalt, sokat csalatott lelkünk ugyanakkor azt mondatta: legyünk csak óvatosak, mert igaz, hogy a szeretet hegyeket mozgat, de itt hatóságokat is kellene mozdítani, s az már nehezebb.

Úgy látszik, sokan vagyunk javíthatatlanok, mert nem múlt el nyomtalanul az írás: a Kőbányai Gyógyszergyár egyik szocialista brigádja és számolhatatlanul sokan mások, magánosok és kollektívák jelentkeztek Tóthnénál: segíteni szeretnének. Legfrissebb levelében Tóthné boldogan írja, hogy a rádió, a Ludas és más lapok hírverése nyomán felsereglettek a tettre készek, s nemcsak magánosok, de szervek, intézmények is. Van a támogatók között miniszterhelyettes, megyei vezető és helyi hatóság is. Van már pecsét! Sőt csekkszámla is! (Ide írom a számot, s a címet, nem minden célzatosság nélkül: **604-338806-0017 Városi Tanács vb, Fejlesztési alap betétszámla, Kiskunhalas. Ráírandó, feltűnően: mozgássérült gyermekek intézménye javára.**) Minden a legnagyobb rendben tehát, csupa siker, csupa öröm, csupa boldog felkiáltójel!

Azért engedjék meg nekem, ördög ügyvédjének, hivatásos kételkedőnek, hogy óvatosan megjegyezzek valamit. Tapasztalatból tudjuk, hogy a felkiáltójelek nálunk gyakran görbülnek kérdőjelekké. Magyar betegség, mondják, hogy gyorsan lobban a láng, s hamar kihuny. Most jó szelet kaptunk a láng élesztéséhez: ez az év a mozgássérültéké. Jövőre más lángok lobognak, más kampányok következnek. Hosszáljuk ki jól a még hátralevő háromszáz és egynéhány napot.

Jöjjenek, jelentkezzenek a javíthatatlanok, mindenki, akiben iszonyú a kísértés a jóra. Jöjjenek sietve, magánosan vagy egyletbe tömörülve.

Csak azt ne felejtsék közben, ami a lényeg:
Jobb egy ötlet, mint öt egylet.

Radványi Barna

Licit

Nézem a versenylicitet a tévében. Nagyon érdekes dolog, különösen nekem, akitől a versenylicit korántsem idegen. Igaz, az én versenylicitjeim bridzsasztalnál szoktak elhangzani, nem pedig gebinigénylők versenytárgyalásán, s ahogy jobban belegondolok, az utóbbin soha nem is fognak. Mert odáig még csak el tudok vergelődni, hogy – teszem – három szanzadu avagy négy pikk, de öt millió, ugyi, az már túl van azon, amit a nyelvem – mármint a fizetési mérlegem – kibír. Utóvégre én nem mint dolgos, megbecsült kétkezi kistőkés állok a szocialista állam szolgálatában, csupán – kimondani is röstellem – mint afféle kapun belüli szellemi bérmunkás. Minél fogva én évi egymilliót (öt évre ötöt) nem hogy letejelni nem vagyok képes, hanem megkeresni sem, de még az egyharmadát se nem, holott látástól fakultásig sajtolom elmém, és szórom gyarló termékeit szana és szerte Szél Rózsa kartársnő minden irányába, de legalábbis olyan kiadójába és lapjába, ahol érdeklődés vagy hajlandóság mutatkozik irántuk.

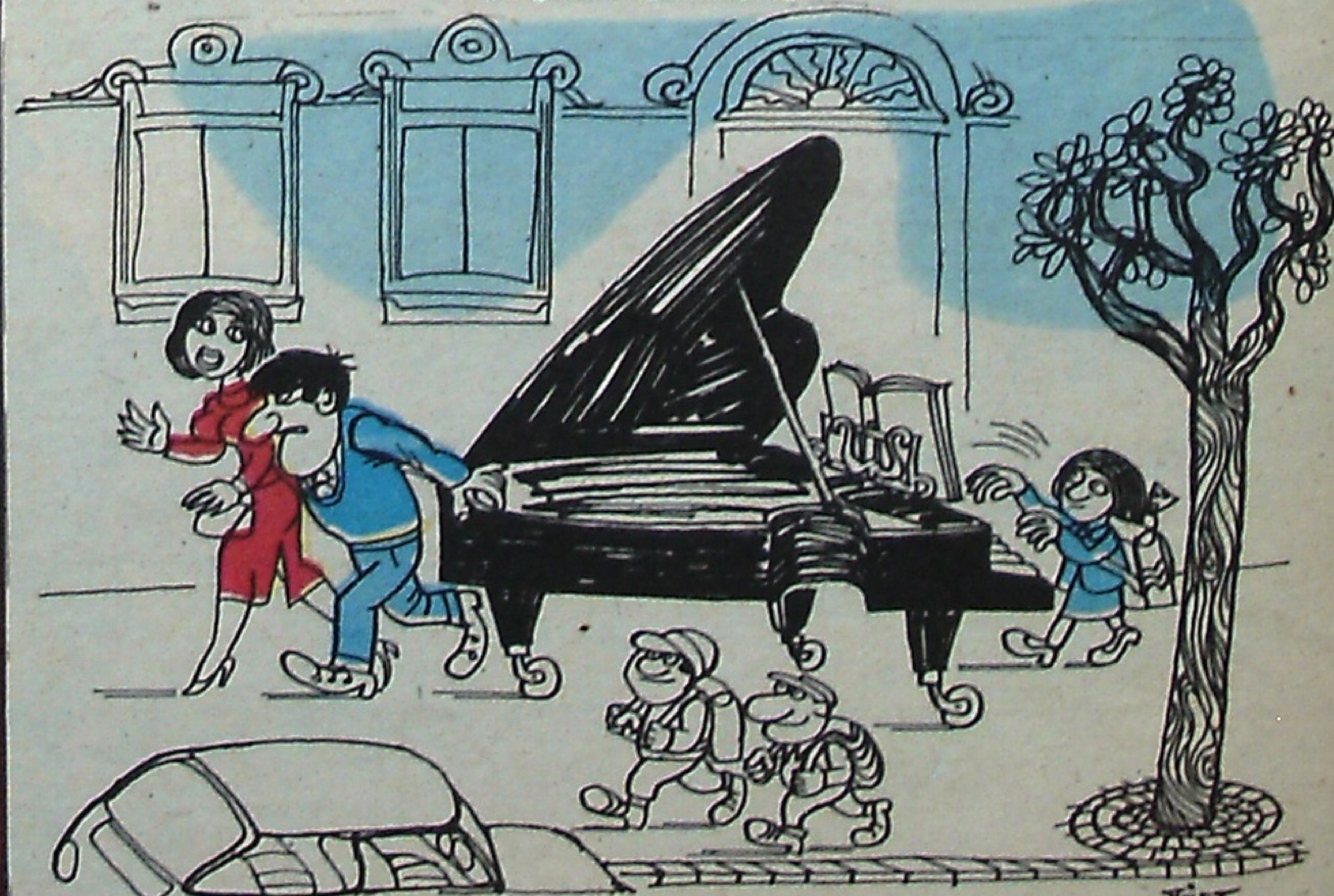
Csöndes, méla áhítattal csüggök hát a bérletképes licitálók ajakin, s csupán azon töröm amúgyis megtört kobakom, hogy én vajon miért nem lehetek hozzájuk hasonlóan megbecsült csendestársa Állam bácsinak. Csupán azért-e, mert nem abroszokat, hanem anapesztusokat fordítok? Amiért árrések helyett verssel, glosszával, publicisztikai írásokkal, humoreszkekkel, irodalmi paródiákkal, kabarétréfákkal feszülök neki az új idők begyűrűző szelének, ilyesfajta kétes bohóságokkal úszván (egyebem nem lévén) az ár – sőt: árak – ellen?

A sikeres licitálókra irigy nem vagyok, sosem is voltam. Ők, ha jobban meggondoljuk, feltalálók: feltalálták, hogyan lehet olyan sok dohányhoz jutni, amennyiből öt milliócskát leadva is bolt marad az üzlet, avagy üzlet a bolt; magyarán feltalálták – magukat. Nem is tőlük várok én egyebet. Hanem a tévétől. Tőle is csak annyit, hogy ha ő, mint legnagyobb tudattermelő eszközünk, nem direkt a mi bosszantásunkra, a magunkat kevésbé feltalálókéra utazik, akkor legközelebb inkább arról tudósítson, hogy a licitbajnokok metódusa végre-valahára az illetők Állam bácsi nevű csendestársánál is bevált.

Ez utóbbi felőlem még rájuk is licitálhat.

Timár György

IDŐKIHASZNÁLÁS

– Míg beér a gyerek az iskolába, nyugodtan gyakorolhat...

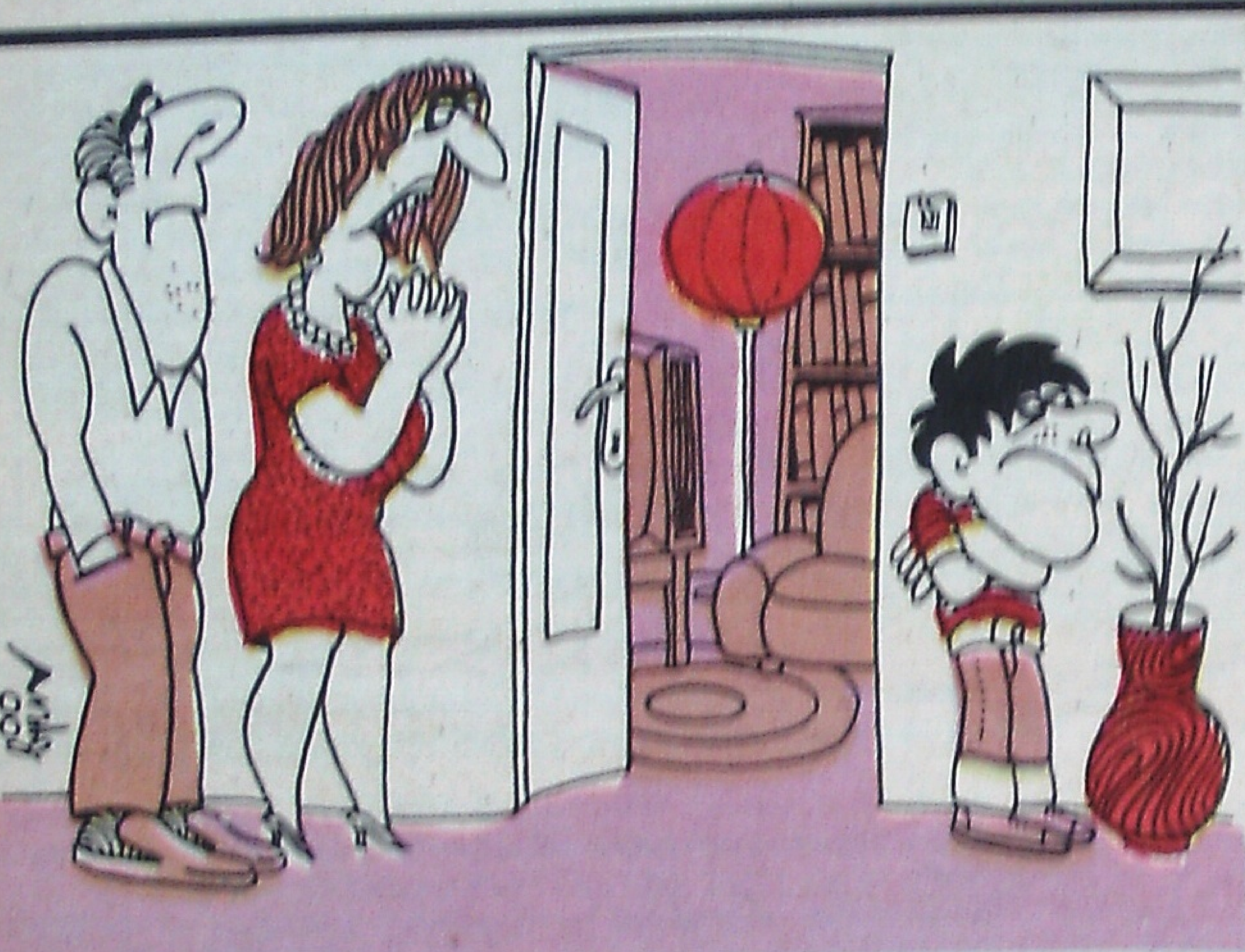
ÁRVERÉS UTÁN

– Aztán most, hogy maszekok lettünk, nem ütjük őrn a vendéget, hanem szeretjük!

INTENZITÁS

– Nem értem, kisfiam, miért akarsz terrorista lenni, hiszen mindened megvan itthon!

– Juli néni lesz a pávakör!

VANDÁLOK

Nézegetem a lexikont. A V betűnél ezt olvasom: Vandálok — germán eredetű nép, értelmetlen pusztításaival vált hírhedtté.

Ja úgy. Már mindent értek.

Ott ültek az átriumban, pár perccel a klasszikus ókor vége előtt. A lány (*puella*) a lectican hevert. A római (*Romanus*) jobbkezével a lány csípőjét simogatta, de szinte oda se figyelt. Kétfülű szabin csöbörben tiszta, erős, negyedéve szűrt bort (*vinum*) tartott a baljában, s a dekadencia (*decadentia*) már a térdéig ért. Most a lányos arcú görög libertinus rohant be, és a szeme tele volt horrorral.

— Van . . . van . . . van . . .

— Van? — mondta a római az arany középszer (*mediocritas aurea*) nyugalmával. — Nagyon helyes, fiú.

Kívülről goromba lándzsa vágódott a libertinus hátába. A fiú elvágódott a hideg padlón és nyolc napon (*dies*) túl gyógyuló agóniába (*agonia*) kezdett.

— Van . . . van . . . — hörögte — van . . . vandálok!

Két torzonborz agresszor (*aggressor*) rontott a villába. Egy nagy vandál meg egy kis vandál.

— Guten Tag! — ordította a kisebbik, egész jó ófelvandál dialektusban (*dialectus*).

— Nyi-nyi-nyi — mondta a nagy vandál. A római érdeklődve nézte.

— Néma?

— Aber woher denn? — mondta a kis vandál. — Csak hülye. A néma én vagyok.

A római udvariasan csodálkozott.

— Dehiszen ön (*tu*) egész folyékonyan beszél.

— Na ja — mondta a kis vandál. — Wissen Sie, néha megfeledkezem magamról. Also Verzeihung, mi ugyebár leltározni jöttünk.

— Kérem — mondta a római. — Csak tessék. Már hallottam a jelenségről. Hát akkor lássanak hozzá.

— Előbb egy kis területrendezést hajtunk végre — mondta a kis vandál.

Leszaggatták a rodoszi aranykárpitot, fecnikké metélték a számoszi selyemszőnyegeket, prézlivé kopácsolták a naxoszi márványmozaikot. A lány visítozni kezdett a lectican.

— Hiszen ezek tisztára begolyóztak. Mi az, Quintus, neked egy szavad sincs az egészhez?

A római simított egyet a lány csípőjén.

— Éljünk, Lesbia — dünnyögte — és szeressük egymást, és a mord öregek locsogjanak csak.

— Aj, de primán nyomod, Quintus. Most találtad ki?

— Nyavalyát — mondta a római. — Catullus I. 5.

— Also gut — törölte homlokát a kis vandál. — Következzék a leltár.

Körüljártak, mindent a földhöz vágtak, mindenre rátaposták.

— Egy klasszikus görög márványszobor — mondta unottan a római. — Kopott, pecsétes.

Zutty!

— Egy bizánci triptichon, másodkézből.

Durr!

— Egy víziorgona, alig használt.

Bumm!

A lány bömbölni kezdett a lectican.

— Hiszen ez rémes. Mi lesz velünk, Quintus?

A római vállat (*humerus*) vont.

— Kedves, csak ne kutasd, tudni tilos — mondta —, hogy nekem és neked mit szántak, mi jövőt isteneink.

— Elit szöveg — mondta a lány. — Sajátod?

— Frászkarikát. Horatius I. 6.

Egy óra múlva olyan volt az átrium, akár a csatatér.

— Also fertig — vigyorgott a kis vandál.

— Alapos munkát végeztek — mondta a római. — Nem rovom fel, nyilván ezért kapják a prémiumot (*praemium*). Sőt, ha meginnának velem egy kancsó falernumit. . .

— Das ist sehr nett von Ihnen — mondta a kis vandál. — Sajnos nem érünk rá. Sürgős munkánk van Pesten. Wissen Sie, játékkaszinót építünk a Hiltonban.

Azzal fogták a faltörő kosukat, és elhömpölyögtek.

— Borzasztó — nyöszörgött a lány a lectican. — Mondd, Quintus, ez most már mindig így (*ita*) lesz?

A római bólintott.

— „Már ily századokat pergess" — szólnak guzsalyukhoz végzetes egy akarattal a sors őrzői, a Párkák.

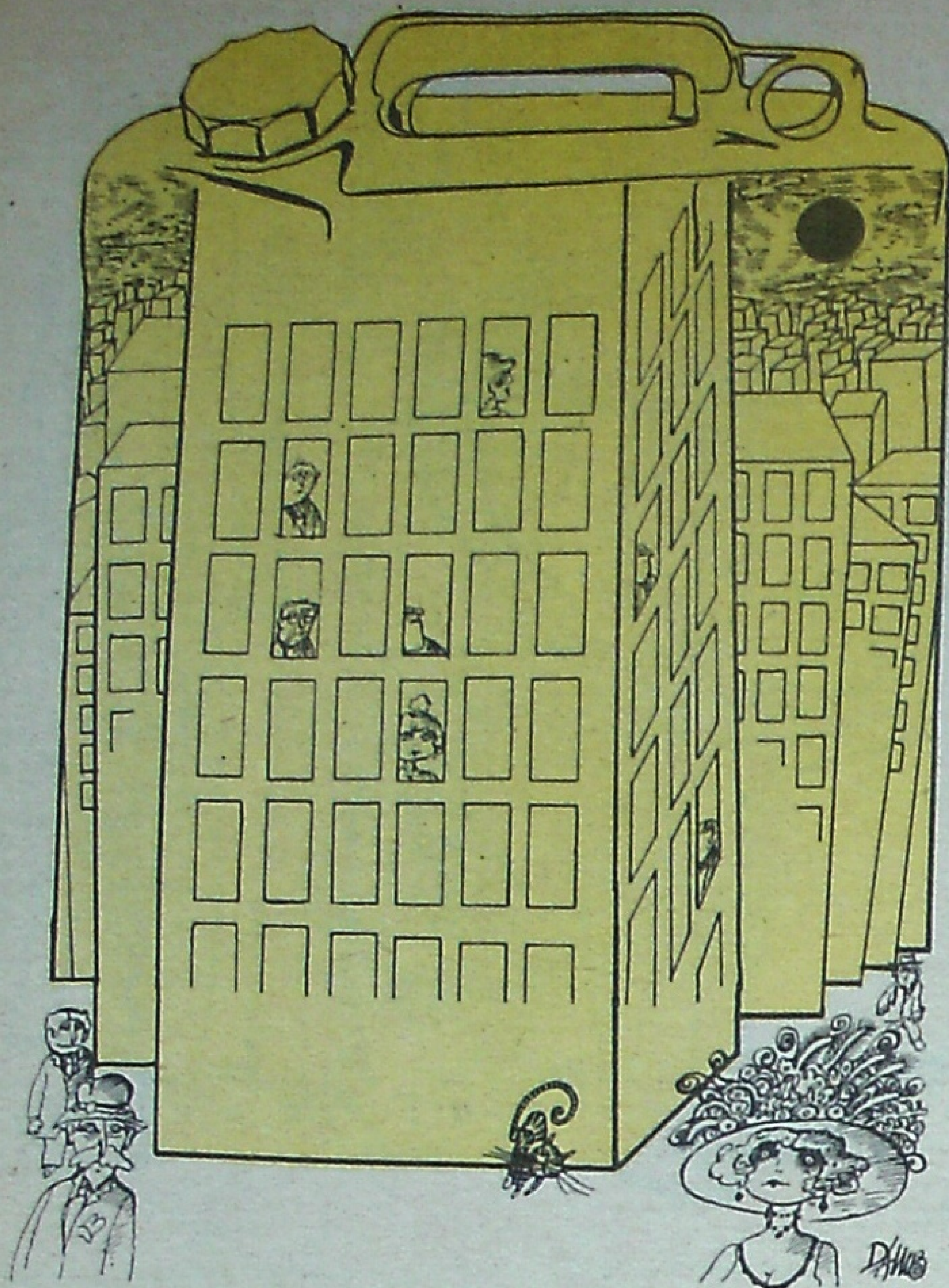
— Ne éljek — mondta a lány —, oltári jól hinted. A te sóderod?

— Francokat — mondta a római. — Vergilius IV. ecloga.

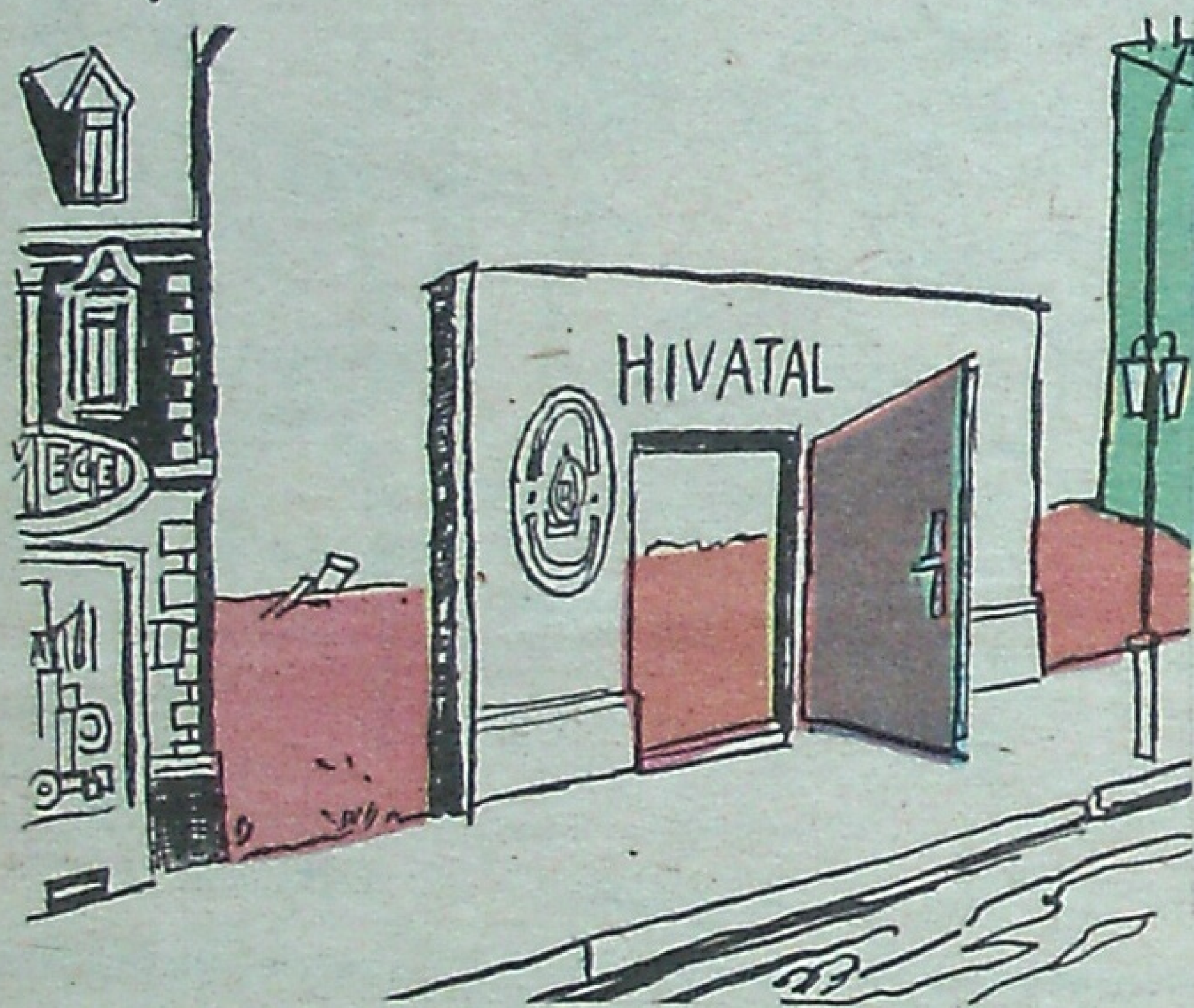
És odakinn pirkadni kezdett a legsötétebb középkor.

Peterdi Pál

OLAJFŰTÉSŰ LAKÓTELEP

AZ AJTÓ MINDENKI ELŐTT NYITVA ÁLL

Fülöp György **LUDAS-HOROSZKÓP februárra**

 VÍZÖNTŐ *Legyen büszke, mint egy bálna, mert valóság lesz az álma. Persze semmi túlzás, csacsi... nem jön előre a kocsi!*	 **OROSZLÁN** *Szereti a hosszú regényt? Most adhat be lakásigényt! Szövetségben Szaturnusszal, kaphat is, ha győzi szusszal.*
 HALAK *Rossz állásban Neptun jele, Siker és gond: fele-fele. Ámde mindig van egy „hátha" s múlik a gond, mint a nátha.*	 **SZŰZ** *Csendes lesz a februárja, a nyugalom útját járja. Mindez nem áll, vagy csak alig, ha az Árpád-hídnál lakik.*
 KOS *Az ön hava sajnos nem ez. A Mars bolygó harcot jelez! Bősz kakas jő, mered tolla... Mérges, mint az Ayatollah.*	 **MÉRLEG** *Vénusz jegye siker, szépség. Ez uralja, semmi kétség! Ám utazzék csúcsban, busszal... Mit kezd akkor a Vénusszal?*
 BIKA *Önnek e hó, kedves Bika, a hónapok legjobbika. Ám az élet nem madárdal, kis perpatvar a családdal...*	 **SKORPIÓ** *Kerülje az élvezetet mely sok bajhoz elvezetett. Ha alkohol után lohol, jön az egér, forint sehol...*
 IKREK *Neptunusz a víznek jele. Ha lakása vízzel tele, ne vegye azt nagyon zokon, mert ön most a vízzel rokon.*	 **NYILAS** *Szövetségben Jupiterrel sokra mehet egy jó tervvel. Fogjon Fortunára coltot, béreljen egy italboltot.*
 RÁK *Azt jelzi a sorsnak könyve: jó nagy lecsúszás vár önre. S ha már a sors így határoz... tolonghat a Normafához!*	 **BAK** *Hűvös Plútó jegye ritka. Önuralom az ön titka! Ha felmegy a benzin ára, ne másszon még fel a fára!*

Hátha valaki nem ismeri

Kovácsék egy többemeletes házban laknak, és az alattuk levő szomszédék folyton panaszkodnak, hogy nagy zajt csapnak.

Egyszer Kovácsék kora reggel elutaznak hazulról, és nem térnek vissza csak másnap. Megkérdezik a szeszélyes szomszédéktól, hogy előző este észleltek-e valami zajt felülről.

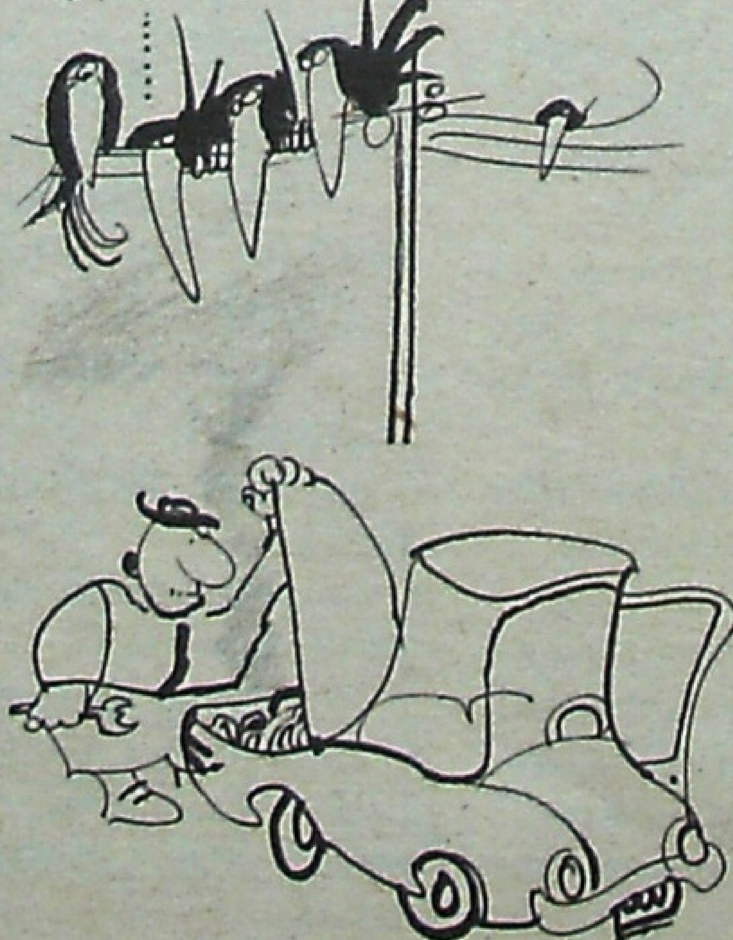
— Hogyne, állandóan rettenetesen dobogtak a padlón!

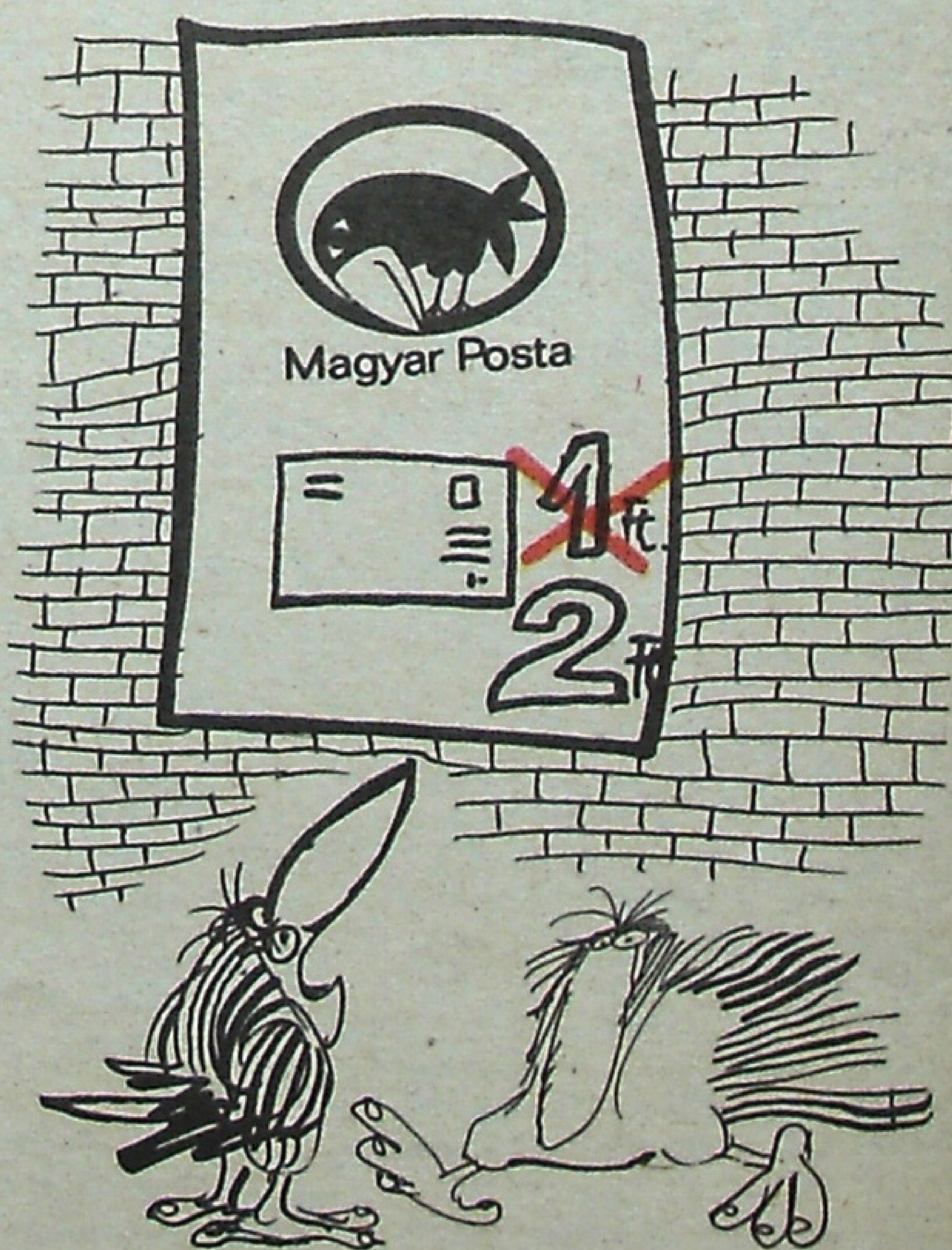
— Ahá, most már értem — mondja Kovács. — Mi tegnap egész nap távol voltunk, így valószínű, hogy a karácsonyfa hullatta a leveleit, és önök azt hallották.

– Már 140 éve mondom, hogy ezek semmit sem javulnak.

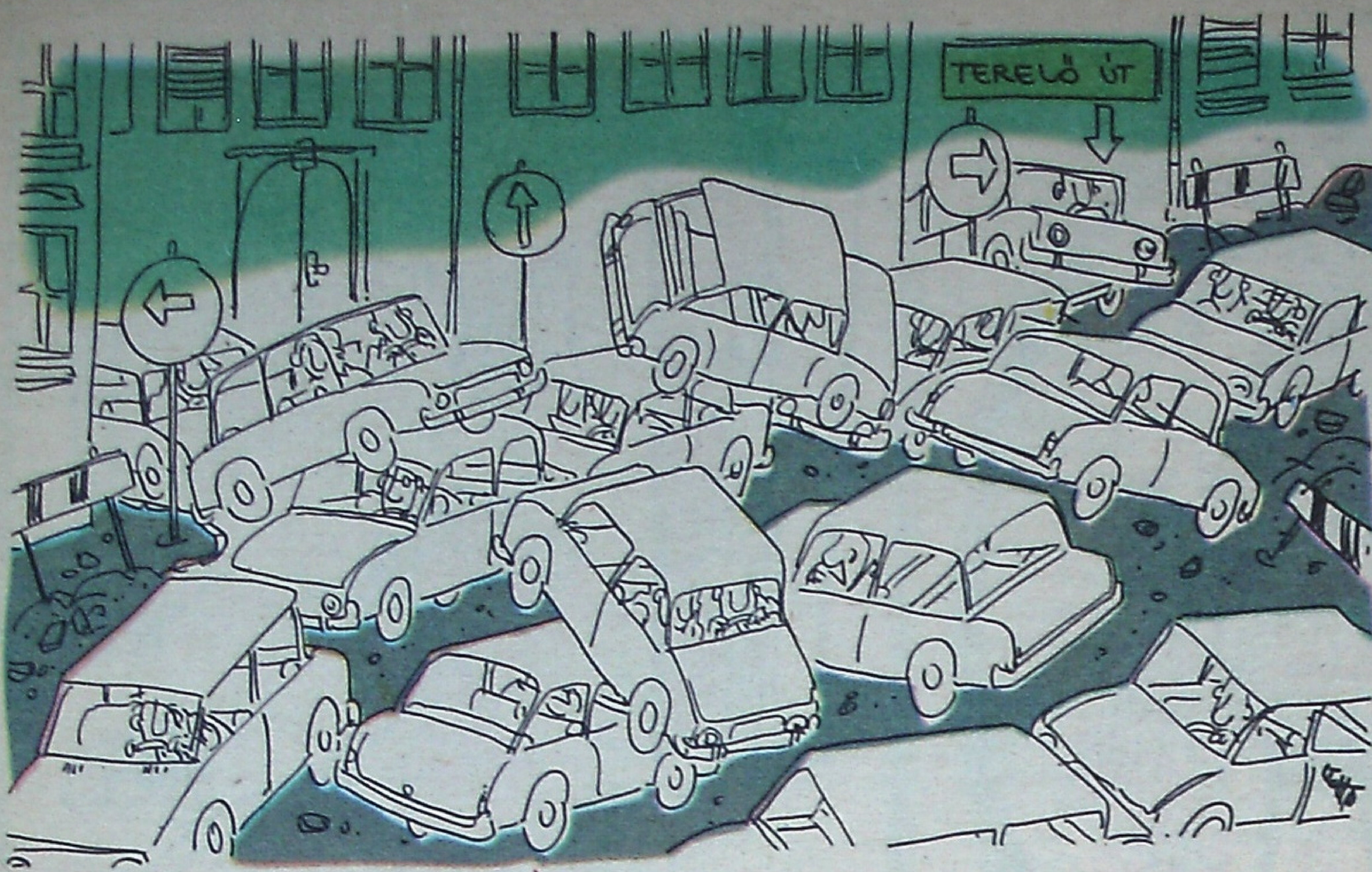

– Nézd, hogy megszaladt a pesti rokonnak!

HANGYABOLY

JÓL ŐRZÖTT GYÁR

– Elcsíptünk egy újságírót az üzem területén!

KISÉRLETI OSZTÁLY

NŐI DOLGOK

– Mi bajom lehet? Még mindig nincs idegösszeomlásom...

ESŐISTEN SIRATJA ÖNMAGÁT

(Szín: Esőisten szentélye, valahol Magyarországon. Esőisten: nagy isten, magyar isten, pogány isten, népi demokratikus isten, az Állami Egyházügyi Hivatal által jóváhagyott isten. Szentélye előtt hosszú sorban várakoznak a kérelmezők. Kezükben gazdag áldozati ajándék: tömjén, mirrha, marha és csúszópénz. Esőisten kitárja a szentély ajtaját.)

Esőisten: Kérem a következőt!

Esedezők: *(egymás hegyén-hátán betódulnak miniszterek, államtitkárok, főhatósági vezetők, kisebb-nagyobb káderek, társadalmi életünk számos kiválósága, félrelökdösik egymást, hogy minél hamarább megfogják az isten lábát).*

Esőisten: Mit kívántok, kedves híveim?

Esedezők: *(egymás szavába vágva)* Legyen eső... Ne legyen eső... Esőt! Ne esőt!!... Kicsi esőt!... Sok esőt!... Legyen... Ne legyen!...

Esőisten: Hé! Az anyátokat! Ne zsinatoljatok! Csak sorjában! Te ott, azzal a válladra vetett Zetorral, kezdd te!

Mezőgazdasági és élelmezési miniszter: Felséges, mennyei urunk! Az új esztendőben is Tőled függ a kenyérgabona, a kukorica, a cukorrépa, a csereárányok, a mezőgazdasági export... Könyörgünk adj uram esőt, adj nekünk, hogy legyen elegendő bor, búza, békesség, gyümölcs és zöldség...

Idegenforgalmi Hivatal elnöke: (szavába vág) Ne hallgass rá, uram! Kérve kérünk, ne legyen eső, mert a turizmus, a devizabevétel, a szállodai kapacitás, a kempingek, a népek közötti barátság üresen tátonganak. Esedezünk, vedd el tőlünk az esőt!

Fővárosi Tanács elnöke: (félrelöki az előtte szólót) Uram, ha istent ismersz, legyen eső, hisz a Rottenbiller utcában már most sincs a nyolcadikon nyomás...

Vízügyi Hivatal elnöke: Ne legyen eső felséges úr, mert akkor jön az árvíz, és bár védvonalaink soha nem voltak olyan erősek, mint minden évben, de kevés a nyúlgátunk...

MLSZ elnöke: Esőt! Esőt! Rengeteg sok esőt! Jó mély talajt, csúszós, saras pályát. Akkor lesz mire hivatkoznunk, hogy kiestünk a VB selejtezőkből...

Postavezérigazgató: Kiállítani! Még csak az hiányzik! Eső! Hogy beázzanak a kábelek. Így is elfogyott a vazelin. Ne legyen eső!

Múzeumi főigazgató: Nincs tatarozási keretünk. Most is beázunk. Esik eső karikára, Kossuth Lajos kalapjára. Is többek közt. Nem kell az eső.

Szabadtéri műsorok főigazgatója: Legyen eső. De csak a második felvonás után. Akkor már nem kell visszaadni a jegyek árát.

Esőisten: *(ide-oda jár a feje, mint az ingaóra ütője, kétségbeesetten jegyzetel)* Ez így nehéz lesz... Te mit is kértél, fiam?

Mezőgazdasági miniszter: Azt, hogy legyen eső. De csak áprilisban és májusban, uram, maximum június közepéig, aztán ne legyen eső, aztán szeptemberben megint legyen eső, aztán októberben ne legyen, aztán novemberben...

Egészségügyi miniszter: Étlap szerint szeretne esőt, jó, mi?! Nem, uram, nem kell az eső... Még csak az hiányzik nekünk, egy jó kis influenzajárvány. Egészségügyi rendszerünk ugyan világszínvonalon áll, csupán kórház nincs, ápolónő nincs, gyógyszer nincs... Ne legyen eső!

Meteorológiai Intézet igazgatója: Legyen eső! Amikor azt jósoljuk. Ne legyen eső, amikor nem jósoljuk!

Magyar Televízió elnöke: Legyen eső. Attól nő a nézettségi hányados!

IKV-igazgatók: Ne essen, mert beáznak a padlásterek. Kicsi a kapacitásunk!, nagyok a lyukak!

Köztisztasági Hivatal igazgatója: A mi kapacitásunk is kicsi, kevés a munkás, sok a szemét. Nekünk eső kell. Az eső a legolcsóbb utcaseprő. Besöpri a piszkot a csatornákba!

Csatornázási Művek igazgatója: Ahová már amúgy se fér semmi. Tele a csatornák. Elavultak! Százévesek, ezerévesek. Nem kell eső!

Állami Biztosító vezérigazgatója: Legyen eső, hogy ne kelljen aszálykárt fizetni. Ne legyen eső, hogy ne kelljen viharkárt fizetni!

Esőisten: *(erősen rángatózik az arca, kidülled a szeme, tépi a szakállát, borzolja a bajuszát, minden ízében remeg)* Megálljatok! Ahányan vagytok annyifélét akartok. Ez nem megy!

Esedezők: *(ide-oda ráncigálják a kétségbeesett Esőistent, lökdösik, erőszakkal dugdossák a zsebébe a kenőpénzt)* Legyen eső! Ne legyen eső! Legyen! Ne legyen!

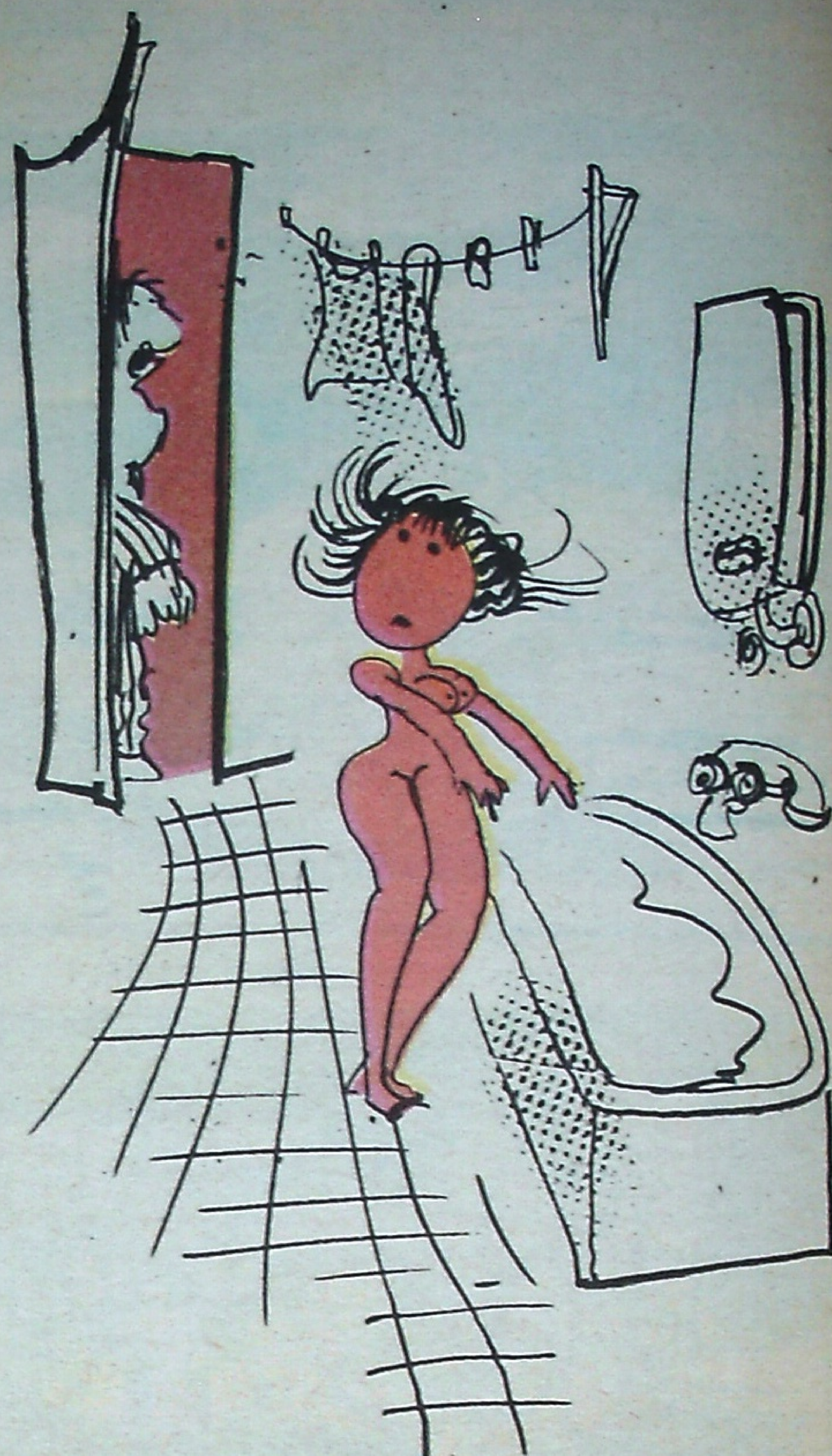
Esőisten: Félre, telhetetlen népség! Mit képzeltek, mi vagyok én?! Hiszen nektek az isten se tud eleget tenni! Azt a mennydörgős mennykőt!

(Mennydörgés hallatszik, megerednek az ég csatornái, vastag pelyhekben hull a hó, Péter-Pálkor.)

Novobáczky Sándor

– Fölösleges a magnóval kínlódni fiatalember, itt van a legújabb nagylemezem!

– Kamaszkoromban mit adtam volna, ha meztelen nőt találok a fürdőszobában, most meg csak dühít!

SZILÁNKOK

BIZAKODÁS

— Nincsenek érdemeim, amit elismerjenek. Így bízom benne, hogy még nem nyugdíjaznak.

IGÉNY

— Hányas villamos ez, vezető úr?
— Hatos.
— Akkor vigyen el a Wesselényi utca 44-be.

KOR

Béla bácsi korát meghazudtolóan öreg.

UTASSZÓRAKOZTATÁS

— Pályaudvari hangosbeszélőnk most ismerteti az 1927. évi menetrendet.

VILLAMOSON

Középkorú pár csókolódzik a villamoson. Abban bíznak, hogy így fiataloknak látszanak.

ÁLLATBARÁT

— Nem adná kölcsön a kutyáját egy órára? Egy kellemetlen vendégemet kellene megharapnia.

TÖPRENGÉS

— Miért tudnak mások olyan diszkréten boldogtalanok lenni?

ILYEN IS VAN

— Hová mész?
— Könyvüzletbe.
— Milyen könyvet veszel?
— Semmilyet. Csak olvasok záróráig.

VEREKEDÉS

A két garázda között a verekedés azon tört ki, hogy kit verjenek meg...

PESSZIMISTA

— Én minden alkalommal búcsút veszek a családomtól, mielőtt átmennék egy zebrán a túloldalra.

NEHÉZ ÉLETÚT

— Nekem keservesen meg kell küzdenem minden forintért, amit lopok.

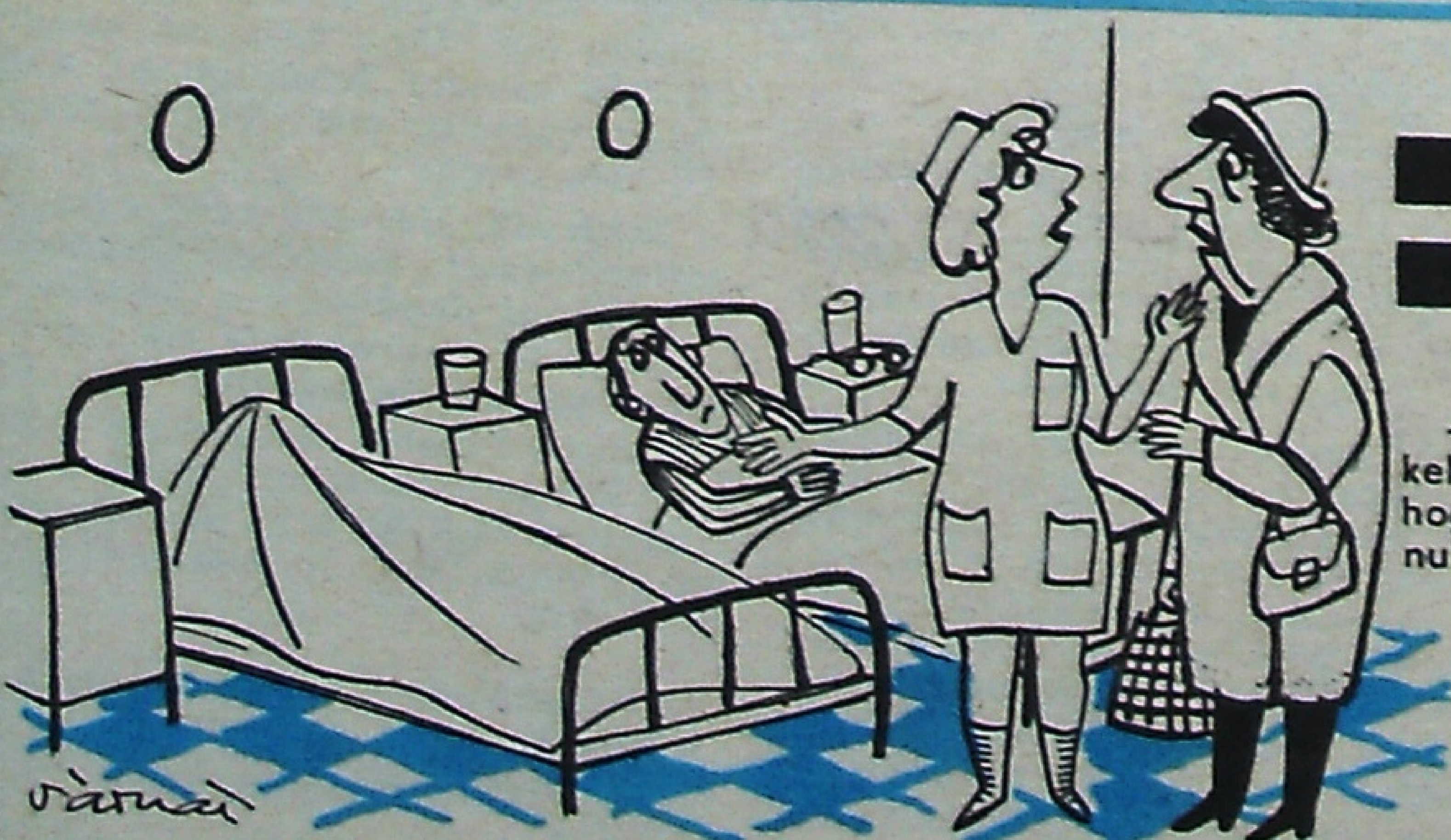
ZÁRÓRA ELŐTT

— Van egy átadó nagyfröccsöm, felárral.

BARKÁCSOLÓ

— Elrontottam az életem, de aztán önmagam megjavítottam.

Galambos Szilveszter

FEKETE HUMOR

– Sajnos, meg kell mondanom, hogy a ketteskéből nullácska lett.

HOLTSZEZON A MEZŐGAZDASÁGBAN

ELLOPTAM EGY FEJEST!

Az emberek a mosópor új árától viszkettek, így senkinek se tűnt fel, hogy a Fontos Épület elé hajtottam.

— A Főnökért jöttem! — mondtam ott a portásnak.

— Van engedélye, hogy elvigye? — pillantott erre a kapuvéd a Fontos Épület üzenőfüzetébe.

— Nincs, de disznóvágásra viszem! — feleltem idegen akcentussal.

— Mégis, ki maga?! — nézett a vesémbe a cerberus.

— A nővére! — pödörtem meg a bajuszomat.

— Az üzenőfüzetben az áll, hogy csak a neje és a keresztlánya viheti haza! — figyelmeztetett erre a kapus.

— Akkor írja be az én nevemet is! — szóltam határozottan. — Özvegy Szilvásváradi Lipótné. Merthogy az íróasztalát is magammal viszem.

— Rendben, de mi a Főnök keresztneve? — tett fel egy keresztkérdést a bejáratőrző.

— Tónika!

— Az bizony nem!

— Akkor Mózika — találgattam tovább.

— Talált! — oszlott el erre a portás utolsó kételye.

Aztán átvételi elismervény nélkül kiadta a Főnököt és az íróasztalát. Én meg begyömöszöltem őket a gépkocsiba, és elrobogtam.

— Hová megyünk? — kérdezte a Fejes a Déli-Bakonyban.

— A Nyírségbe — nyugtattam.

— Nekem most ott van dolgom?! — tekintett rám, mert a programját a sofőrje mindig jobban tudta.

— Tessék kiszállni! — válaszoltam ezért a Kamaraerdőben.

— Maga az én sofőröm?! — fogott gyanút erre, mert minden beosztottját ő sem ismerhette.

— Nem, én a nővére vagyok! — adtam Mózikának egy nyugi cukrot.

— Akkor maga ellopott engem! — jött rá, amikor a kunyhóba tuszkoltam.

— Pinkerton vagyok! — mondta a kunyhóban Pinkerton István, a gebines magánnyomozó-ügynökség tulajdonosa.

— Van iparengedélye? — szegezte erre neki a rendelet szellemét a Fejes.

— Csak esztergályos szakvizsgám van — lőtt vissza egy kulcscsomóval Pinkerton. — De a magánnyomozás többet hoz a konyhára — mutatott egy tanácsi adókivetést is.

— Az üzletszerű magánnyomozást a törvény bünteti! — jelentette ki Mózika.

— Nem lehetne most az egyszer kivételt tenni? Ez a maga érdeke is! — próbált

Pinkerton kenőpénzt csúsztatni az ellopott Fejes zsebébe.

— Menjen innen, vagy értesítem az üldöző szerveket! — fenyegettem.

— De kérem, én hiánypótló szolgáltatás vagyok! — védekezett erre Pinkerton. — És csupán ötven forint órabért kérek, ha visszaadom a feleségének a Fejes kartársat!

— Mégis, mikor mehetek haza? — kérdezte a Fejes.

— Ha a munkahelye megfizeti a váltságdíjat, akkor mehet! — írtam egy falevélre paradicsomlével a zsaroló levelet.

De nem jött válasz, mert az összevonások után a Fejesnek nemcsak a munkahelye, hanem a beosztása is megszűnt.

— Akkor most mit csináljunk? — vizsgálta jövőnket egy nagyítóval Pinkerton, mert elkeserítette, hogy nem adták bérbe neki a Belügyminisztériumot.

— Ultizzunk! — javasolta erre Mózika. Ebben megegyeztünk, mivel ha már senkinek se tűnt fel, hogy eltűnt, akkor legalább a pénzét elnyerjük.

Tormai László

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

A művésznő hangverseny után így szól egyik barátnőjéhez:

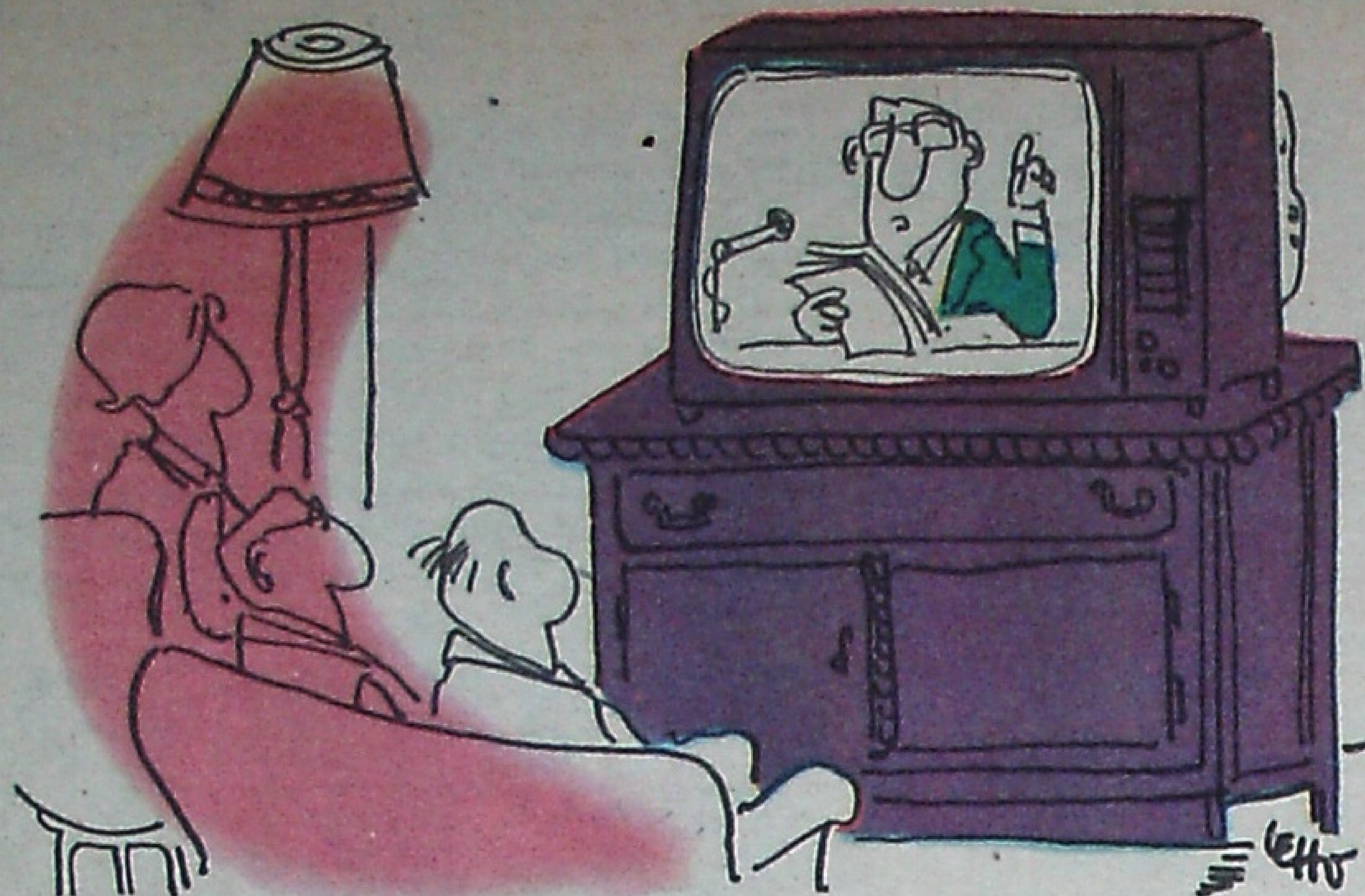
— Ugye, milyen szépen énekeltem? A hangom betöltötte az egész termet.

— Ó, igen. Sokan még ki is mentek, hogy helyet csináljanak neki.

Lehoczki István:

– A kifogás.

Föld S. Péter:

Minden, amit az ember el akar adni.

Radványi Barna:

A közvagyon herdálása. Alig adnak valamit érte a bíróságon.

Tormai László:

A lombikbébi, mert nem kell előtte udvarolni.

Várnai György:

– Nem akarok tippeket adni az Árhivatalnak.

Peterc

Ha
azt
„Drág

Barab
Tamá

A
gyűrű
belvá
letbe
hogy
alatt
bot v

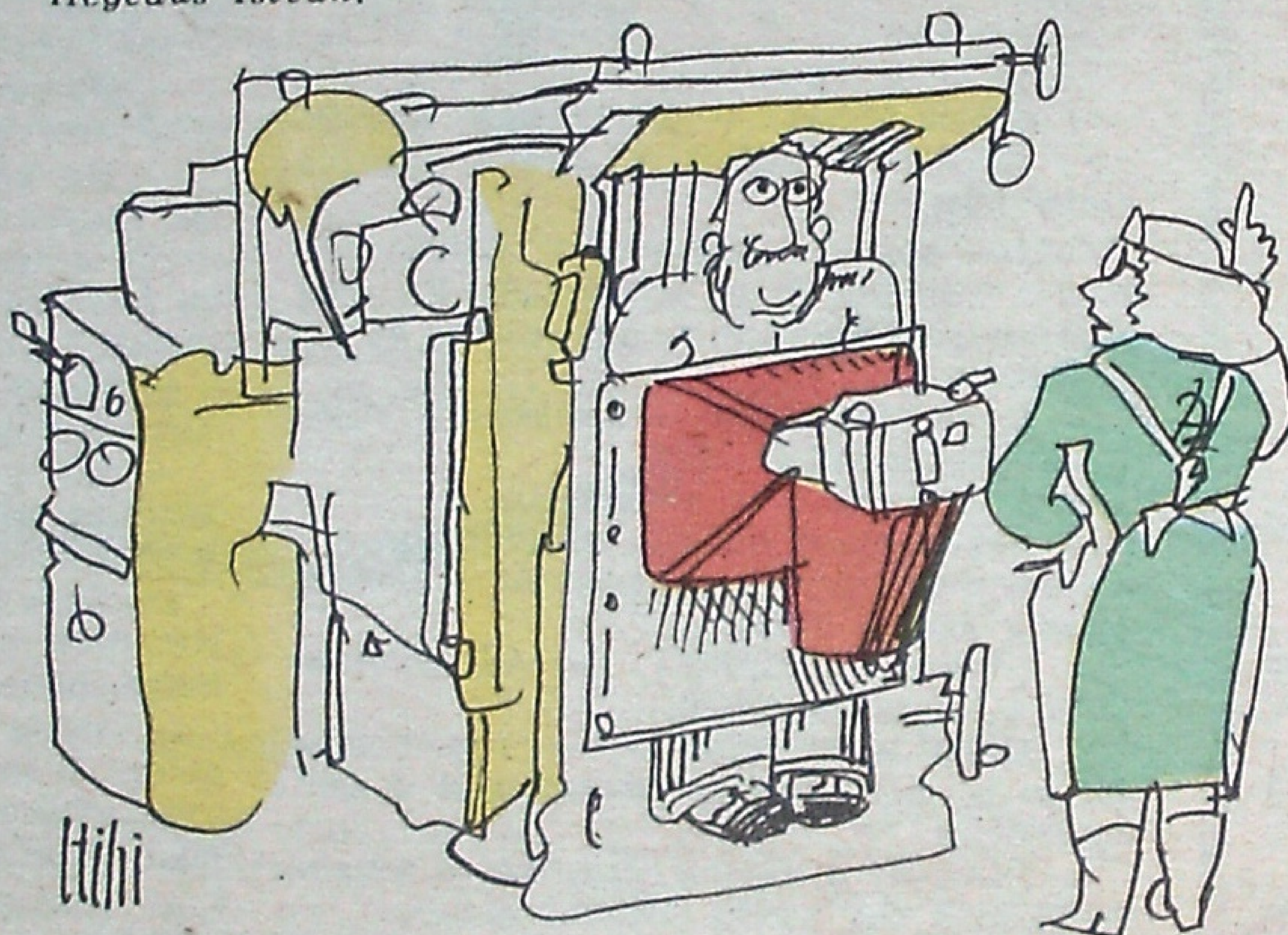
Somogyi Pál:

A nagymama, mert nem kell hatvan forintos órabérért bejárónőt fogadni.

Mikes György:

Az ígérgetés, mert ahhoz csak a szánkat kell kinyitni, nem a pénztárcánkat.

Hegedűs István:

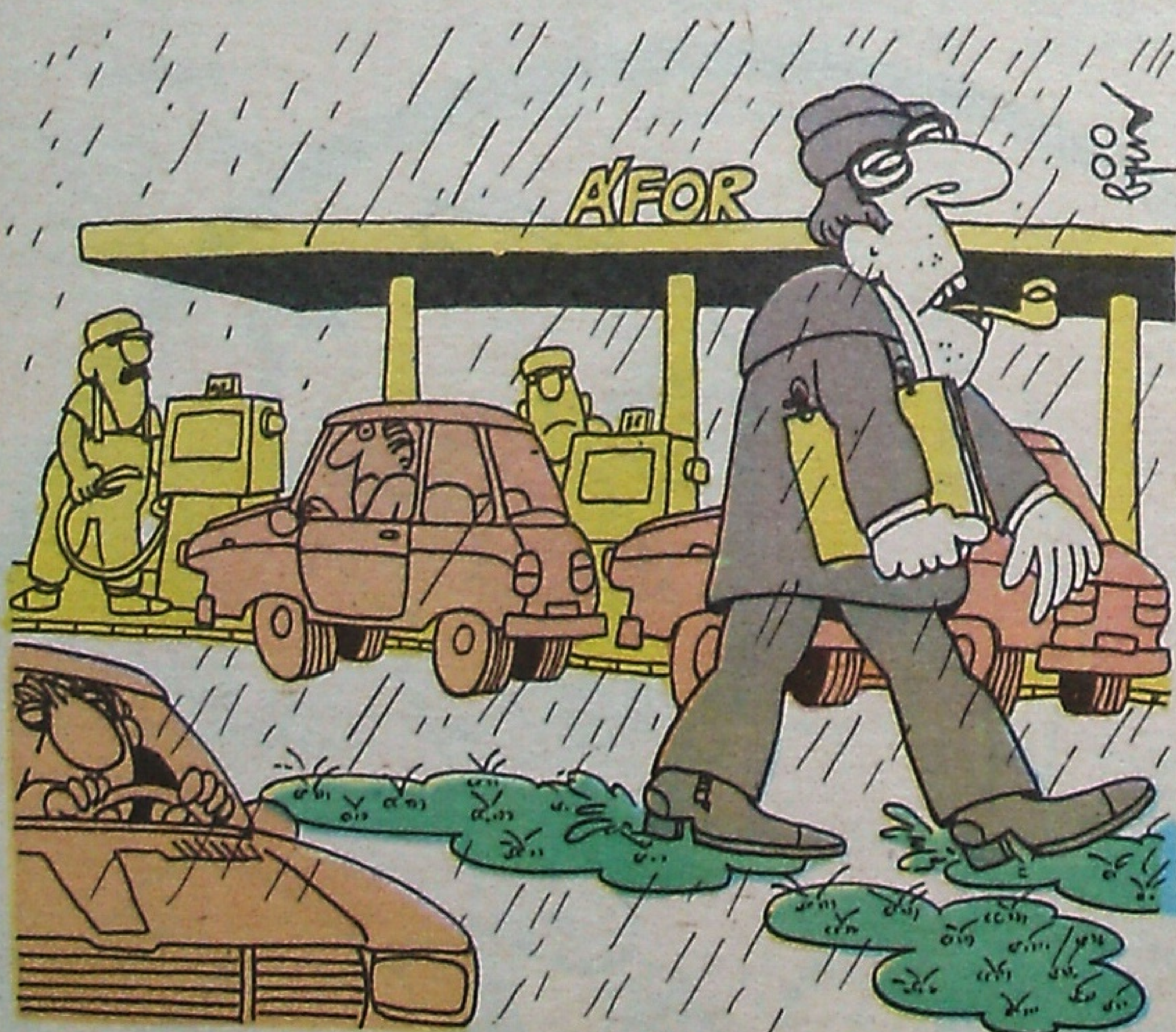
– A tüdőszűrés.

LUDAS FÓRUM

Több drága olvasónk kérdezi:

Mi az, ami még olcsó?

Balázs-Piri Balázs:

– A lábam.

Barát József:

– A bébiétel. Csak az a baj, hogy parányi adagokba csomagolják.

Fülöp Györg

– Az aut
nem ingyen

Galambos Szilveszter:

Családiház-
zés. Lopott an
ból.

Szűr-Szabó József:

– Például ez...

Szilágyi György

CIFRAZOT

Ihaj-csuhaj, legolcs
momentán még az

PURITÁN

Legolcsóbb,
az illemhely!

Fórumunk mindenki előtt nyitva áll: egyszerű miniszterek, kétkezi művészek csakúgy kérdezhetnek bármit, mint háziasszonyok, kokillakészítők, kéményseprők, toronydarukezelők, édesvízi búvárok, minden rendű és rangú olvasók. Várjuk a kérdéseket! A címünk csak ennyi: LUDAS FÓRUM, BUDAPEST, 1977.

k.

drága
ónk
ezi:
lcsó?

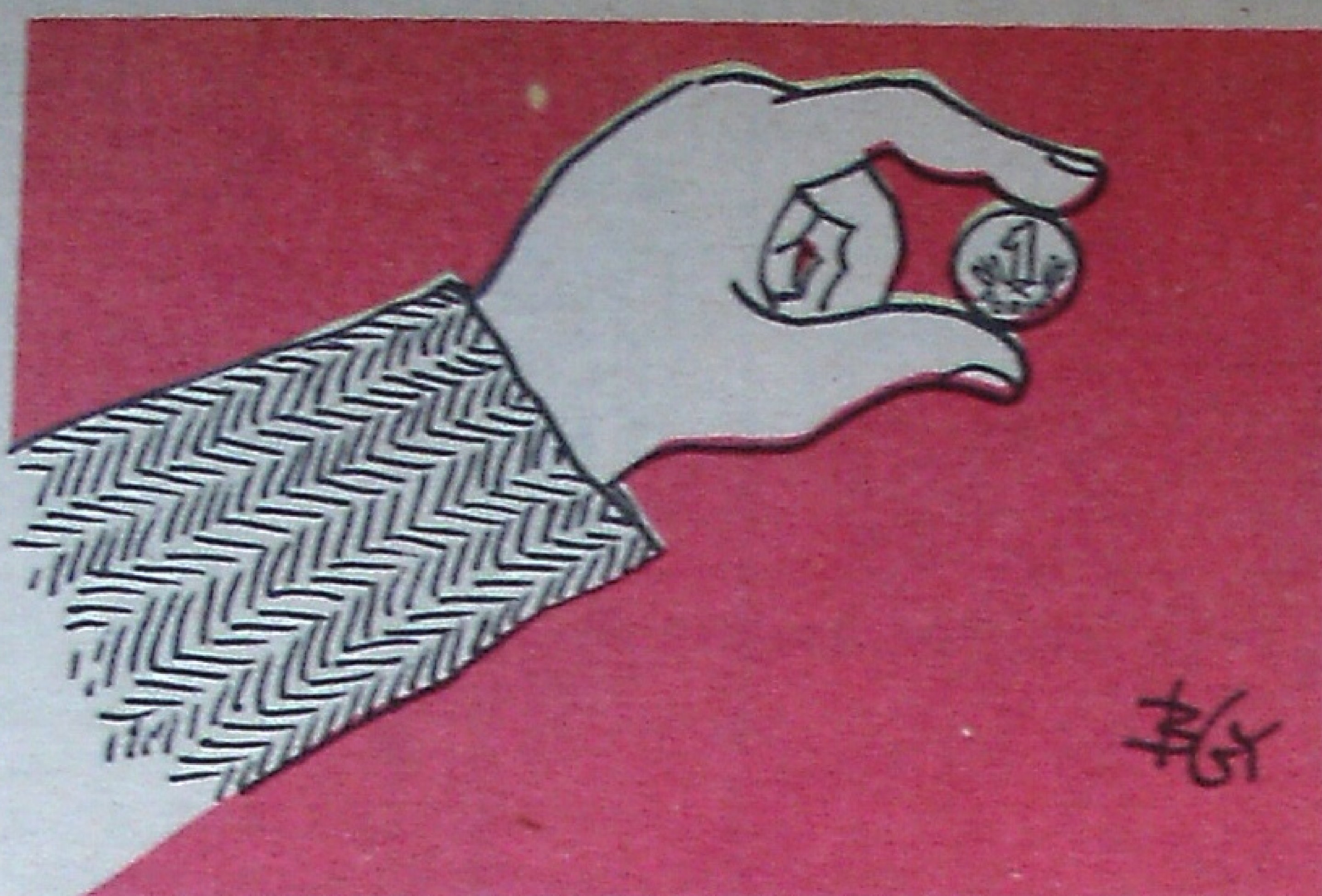
Peterdi Pál:

Ha az ember azt mondja: „Drágám ...”

Barabás Tamás:

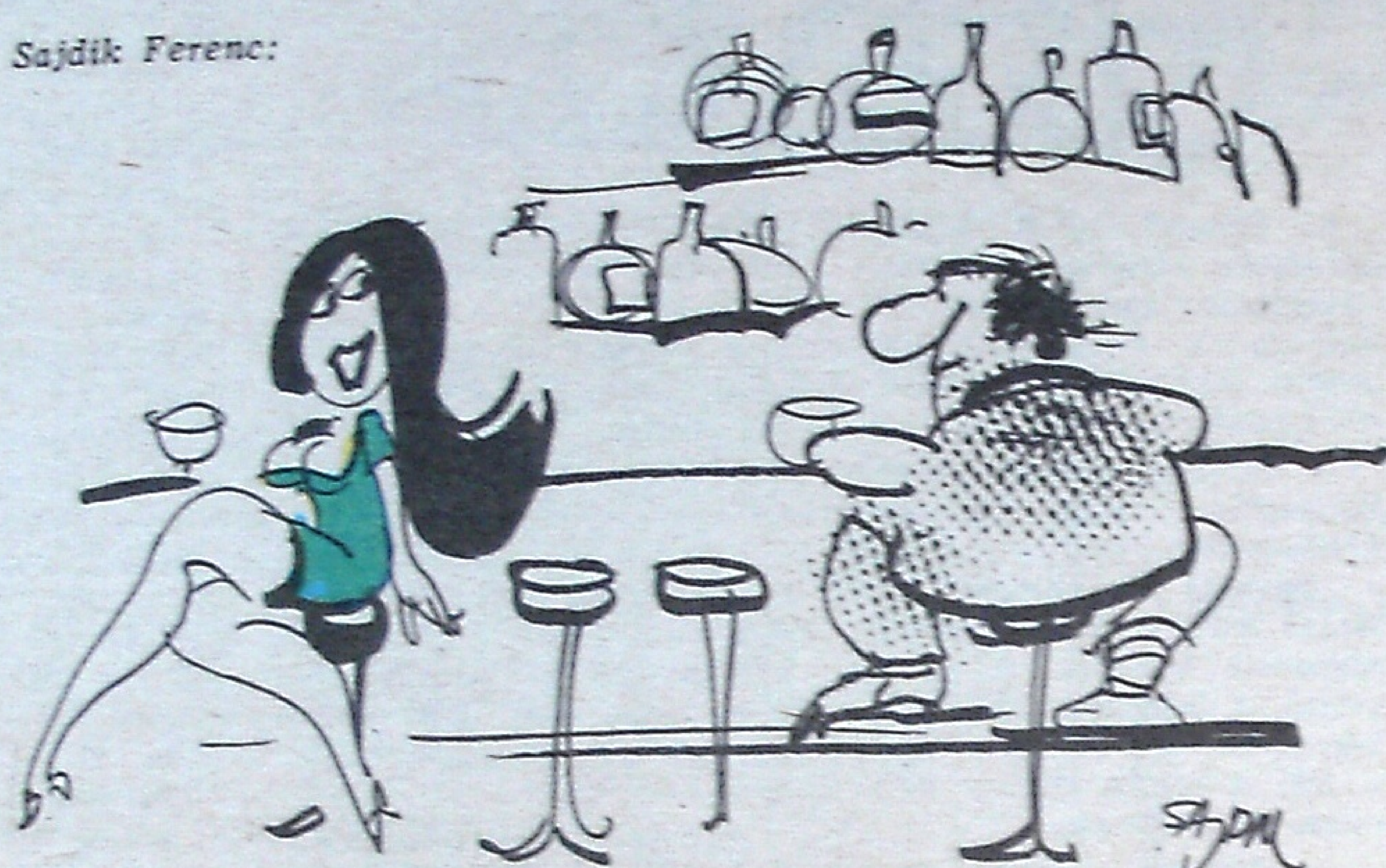
A gyémántgyűrű. Egy belvárosi üzletben láttam, hogy tíz perc alatt öt darabot vásároltak.

Brenner György:

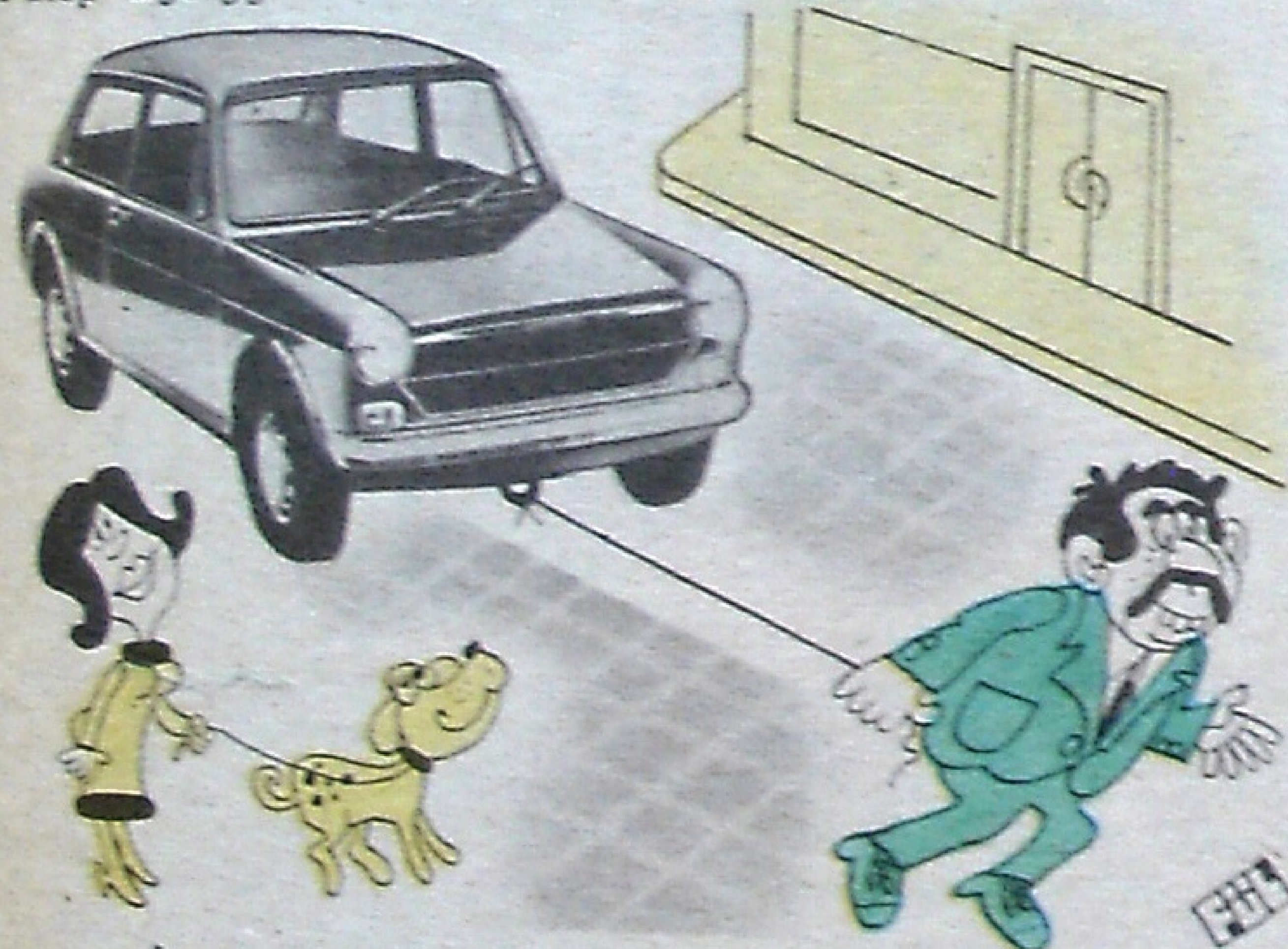
– Ez

Sajdik Ferenc:

– Azt hiszem, megnősülni olcsóbb.

Fülöp György:

– Az autótartás. Adója megszűnt, ha húzzuk, majdnem ingyenben van.

Árkus József:

A temetés az elhunytnak, különösen akkor, ha kiérdemelte, hogy saját halottnak tekintsék.

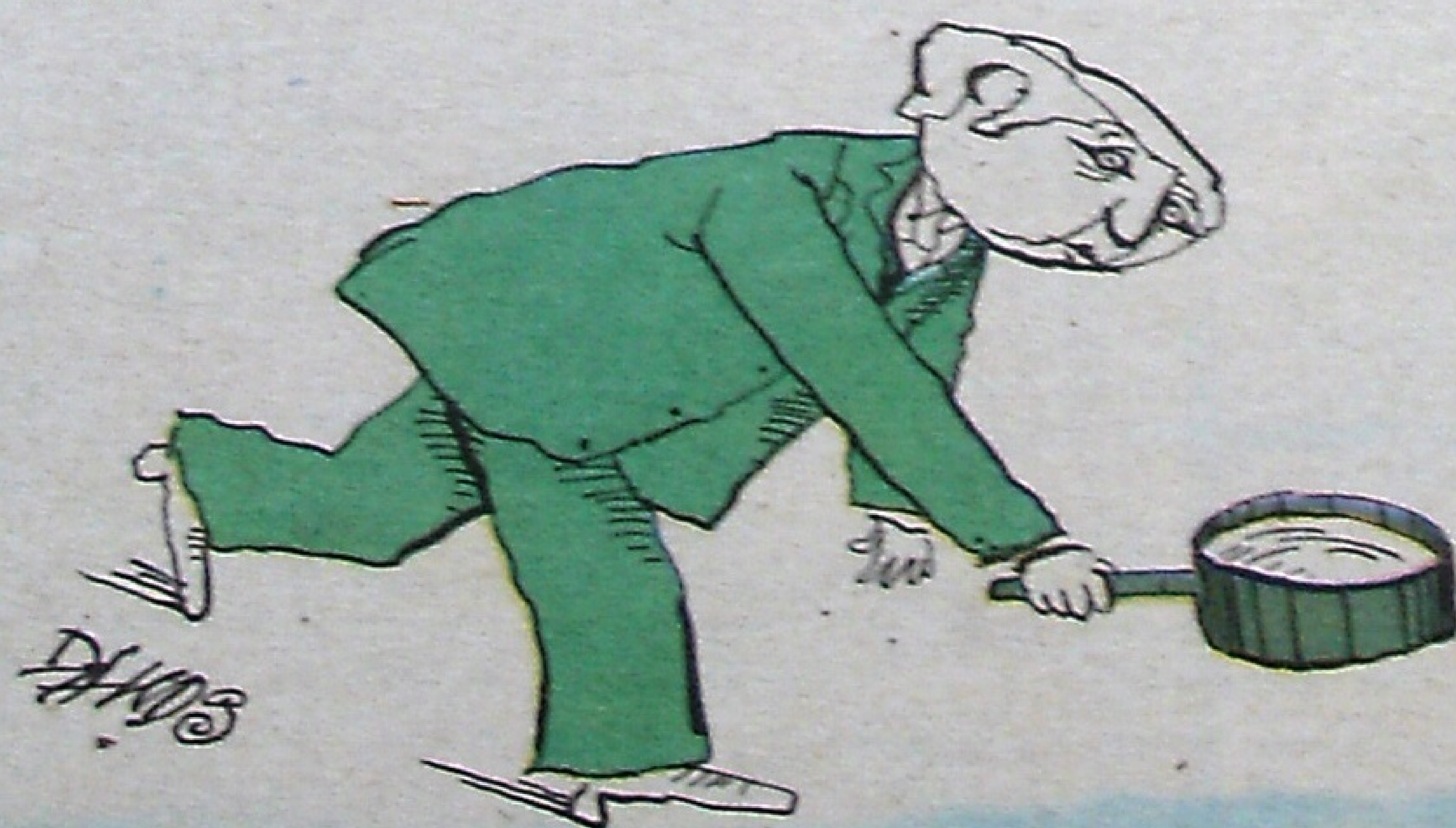
Földi Iván:

Nekem a benzin, mert nincs kocsim és mert borból még hét deci is harminc forint felett van.

Galambos Szilveszter:

Családiház-építkezés. Lopott anyagokból.

Dallos Jenő:

– Nem találtam olyat ...

Szilágyi György:

CIFRÁZOTT:

Ihaj-csuhaj, legolcsóbb, hej, momentán még az illemhely!

PURITÁN

Legolcsóbb, hej, az illemhely! ...

TOVÁBBÁ...

Becskei Jenőné szigetszentmiklósi olvasónk kérdése: *„Ön szerint hogyan lehet jó munkahelyi légkört kialakítani ott, ahol férfi a főnök és nők a beosztottak?”*

Miután többek szerint jó munkahelyi légkör csak a mesében fordul elő, mi is a meséhez fordulunk tanácsért. És nem is hiába, mert Hófehérke és a hét törpe például igazán jó munkahelyi légkört alakított ki. Igaz, ott nő volt a főnök és férfiak voltak a beosztottak. Tessék tehát megpróbálni, hátha fordítva is beválik. A lányok elmennek a bányába dolgozni, a főnök a székházban eszi az almát. És, ha közben esetleg rájön, hogy így is sok mérget kell nyelnie — az ő baja.

■

Dr. Debre Ferenc kérdezi Tápiószecsőről: *„Mire gondoltak, amikor először olvasták a hírt, hogy Budapesten, a Hiltonban játékkaszinót rendeznek be?”*

A hír már első olvasatban a legnagyobb megelégedéssel töltött el mindnyájunkat. Mi ugyanis rögtön észrevettük, hogy remek politikai mesterfogásról van szó. Kérem, gondoljuk csak meg: vajon nem a rulett-e az egyetlen eszköz, amelynek segítségével elérhető, hogy még a legkonzervatívabb amerikai milliomos is a vörösöknek és a feketéknek *szurkoljon?*

■

Sövényházi Sándor, röszkei olvasónk kérdése: *„Mennyi fizetést adnának egy NB I-es labdarúgónak?”*

Mi merőben új alapokra helyeznénk ezt az ügyet. A játékosok fizetés helyett egy-egy csengettyűs perselyt kapnának, azzal a két félidő közti szünetben felmehetnének a tribünre, gyűjteni. A többit — Isten fizesse meg! — rábíznánk a szurkolókra.

Egy névtelen levél: *„Tizenhat éves középiskolai tanuló vagyok, és azt szeretném megtudni, mit értenek önök a szabadság szó alatt?”*

Minthogy már a középiskolában megtanultuk a leckét, készséggel válaszolunk: „A szabadság a szükségszerűség felismerése”. Ha tehát egy tizenhat éves középiskolai tanuló például a névtelenlevél-írást ismeri fel szükségszerűnek — tulajdonképpen az is szabadság. Csak talán — nem az igazi.

■

Csapkó István (Budapest, Kővágó u. 2.) azt kérdi, hogy *ugyan mire hivatkoznának a mezőgazdasági szakemberek, ha nem volna időjárás?*

Hagyjuk meg talán nekik az időjárást! Cserében viszont megígérjük: ha más termelési ágazatok is a mezőgazdasághoz hasonló eredményeket érnek el, majd az ő számukra is kitalálunk valamit, amire hivatkozni lehet!

Kálóczi Tibor (Budapest, Erdélyi u. 19.) kérdezi: *„Mit tennének annak érdekében, hogy hazánk lakossága a hiánycikkekről csak mint fogalomról tudjon?*

Ez nagyon egyszerű. Elrendelnénk, hogy hazánk lakossága a jövőben ne vásároljon, hanem barkohbázzék.

■

Dr. Hámori Péter (Budapest, Tóth Árpád sétány 28.) írja: *„Nemrégiben jelent meg a minisztertanács rendelete egyes vendéglátóipari egységek bérletbe adásáról. Gondoltak-e Önök arra, hogy a Ludas Matyit is kiadják bérletbe?”*

Minthogy a rendelet csakis a rosszul menő üzletekre vonatkozik, ez mostanáig eszünkbe sem jutott. Miért, lenne talán valami ajánlata?

(peterdi)

UTÁNPÓTLÁS-PROBLÉMA

– Aki ekkorát tud ütni, miért nem megy teniszezőnek?!

ALKOTÓI VÁLSÁG

– Sajnos, nem tudjuk megcsinálni az ágyjelenetet, mert az ágynyilvántartó állandóan foglalt.

VILMA NÉNI

– Valahogy be kell jutnunk az újságíróbálra, híreket szerezni...

ÜZEMI KÖNYVNAPOK

VITA

A Fékező című képes, szöveges hetilap szerkesztőségében izgatott nyüzsgés fogadta a honi építőipar résein keresztül az utcáról beszivárgó hideget.

— Több olvasónk is kifogásolta, hogy nálunk nincsenek izgalmas viták — mondta Vas Trezor, aki fiatal kora ellenére tehetségesnek látszott. Állítólag tollal a kezében született, bár sokan azt állítják, hogy a toll a hátán volt a kérdéses időpontban.

— Minden lapban van vita — mondta Mucika, aki szintén fiatal volt, de írógépen írt. — Az olvasók úgy eszik, mint a lisztet a negyven filléres áremelés előtt.

A többiek csak maguk elé meredtek. Az utóbbi időkben ugyan egyre gyakrabban hallották, hogy vitákra szükség van, főleg, ha azok előremutatnak és dialektikusak, de hogy ez utóbbi kifejezés mit jelent a gyakorlatban, azt már kevesebben tudták.

Végül is úgy döntöttek, hogy vitát indítanak. Rögtön ezután megalakult a vitaelőkészítő bizottság, mely felvázolta az olvasókat érdeklő vita főbb szempontjait.

— Vitatkozzunk a fociról — dörmögte bele a közéletbe Hangyás Delta bácsi, aki a nehéz gazdasági helyzet miatt még a harmincas években félbeszakította tanulmányait, de mivel szép volt a kézírása, újságíró lett. Most ismét tanul, részecskegyorsító tanfolyamra jár, bár lehet, hogy néhány évet megint ki kell hagynia. — A foci hálás téma, és hátha megváltozik valami — tette hozzá.

Úgy néztek rá, mint egy marslakóra, aki libamájat szeretne vásárolni a kiküldetési pénzéből.

— Nem lehet — szólalt meg végül Erdei Tisztásné, a Spontán Vita rovat vezetője. — Azt mondták, hogy a vita legyen elvi, de azért, ha lehet, konkrét.

Ez nyomós érv volt, még ha egy kicsit homályosnak tűnt, akkor is.

— Vitatkozzunk a fiatalok szexuális erkölcseiről — szólalt meg Galamb Nyunyu, akinek pattanás volt a talpán.

— Sajnos, nem értek egyet — mondta Vas Trezor. — Nekem négyéves kislányom és ötéves tervem van, nem szeretném, ha idő előtt elrontanánk őket.

Az idő előreszaladt, a kötetlen munkaidőből alig volt már hátra valami, ám a vita csak nem akart megszületni. Erdei Tisztásné már csak hivatalból is megpróbált élénkséget vinni a társalgásba.

— A magyar film általános helyzete, plusz a művészi törekvések — foglalta össze saját véleményét és elégedetten hátradőlt a székén.

— A fiatal írókra vonatkozó nyugdíjrendelkezések — mondta a sarokban Dömp Ernő, a halk szavú lírikus. Idáig csöndben volt, de már ezzel is sokat segített.

— A teljesítmény szerinti bérezés! — szólalt meg Mucika, aki méltánytalannak érezte, hogy kevesebbet kap azoknál, akik többet adnak, mint ő.

Hirtelen csend lett, amikor nyílt az ajtó és Lacika néni, a takarítónő lépett be. A hamutartókat a papírkosárba ürítette, majd a papírkosár tartalmát az egyik hamutartóba öntötte. Ezt követően meghajolt és kiment.

— Tehát? — kérdezte valaki, akit hidegen hagyott Lacika néni mutatványa.

— Tehát? — ismételte meg más valaki a függöny mellől, csak úgy név nélkül, nehogy baj legyen belőle.

Erre már lehetetlen volt nem odafigyelni. Ilyen komoly, felelősségteljes, ám mégis politikus vitakérdést már régen tettek fel a Fékezőnél. Még Delta bácsi sem emlékezett hasonlóra, pedig ő már a lap alapítása előtt tíz évvel is itt dolgozott.

— Tehát! — kiáltotta Erdei Tisztásné elégedetten.

— Azt hiszem, ez lesz az év legnagyobb vitája. Nem túl konkrét, így rengetegen hozzászólhatnak.

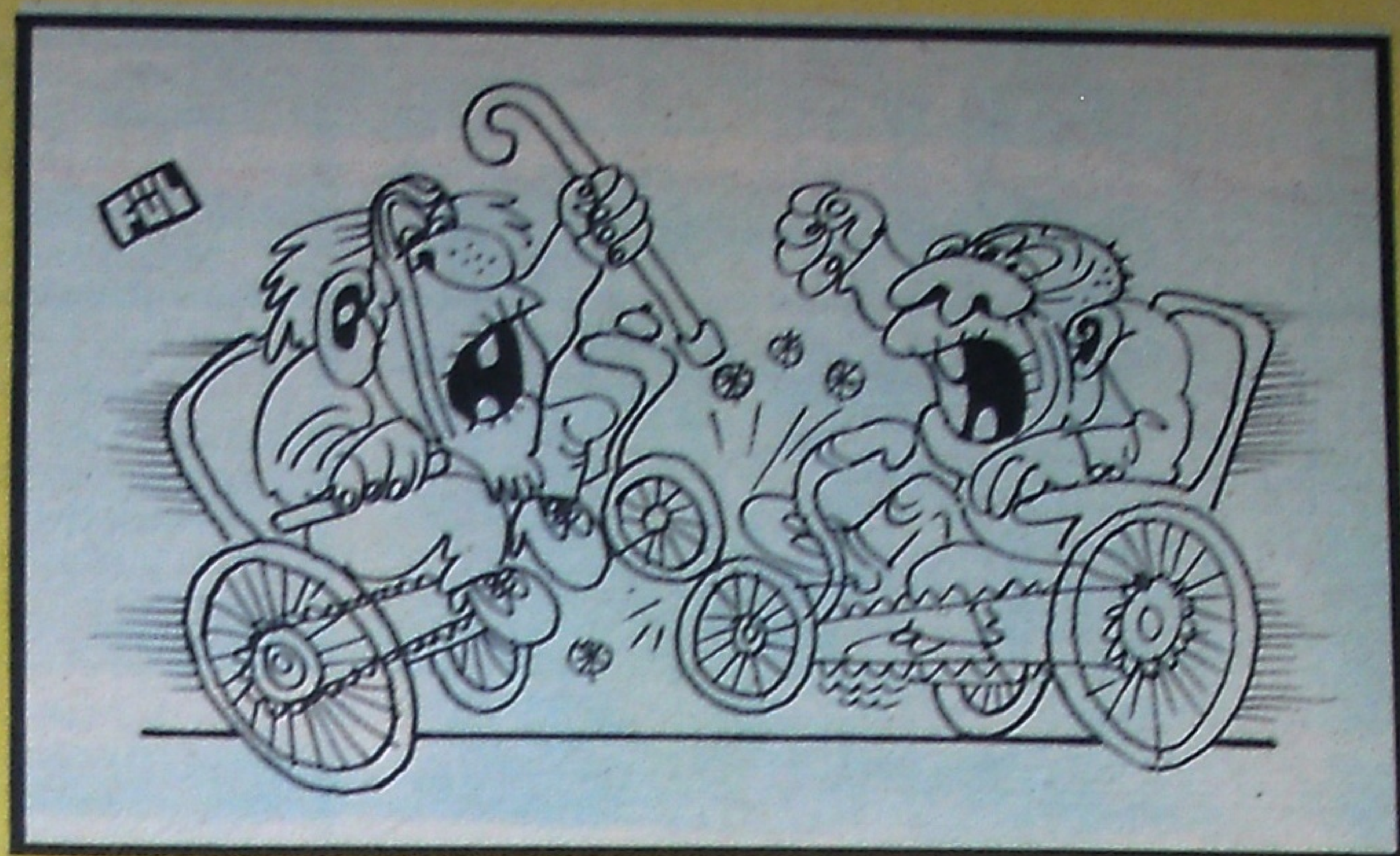
A lap következő számában már meg is jelent Vas Trezor „Tehát?" című írása. Ostorozott és bírált, síkraszállt és odahatott, feszes volt és előremutatott.

A szerkesztőségben ezt követően izgatottan várták a leveleket, a telefonokat. Ám az olvasók várt levelei elmaradtak és sem a felettes hatóságok, sem a téma ismert szakértői nem telefonáltak. Először a Postára gyanakodtak, meg az új díjszabásra, de hamar kiderült, hogy nem erről van szó.

— Végre! — mondta Erdei Tisztásné, a Spontán Vita rovat vezetője a legközelebbi értekezleten. — Nem volt hiábavaló az erőfeszítésünk. Sikerült egy olyan vitát indítanunk, amelyben mindenki egyetértett mindenkivel.

Föld S. Péter

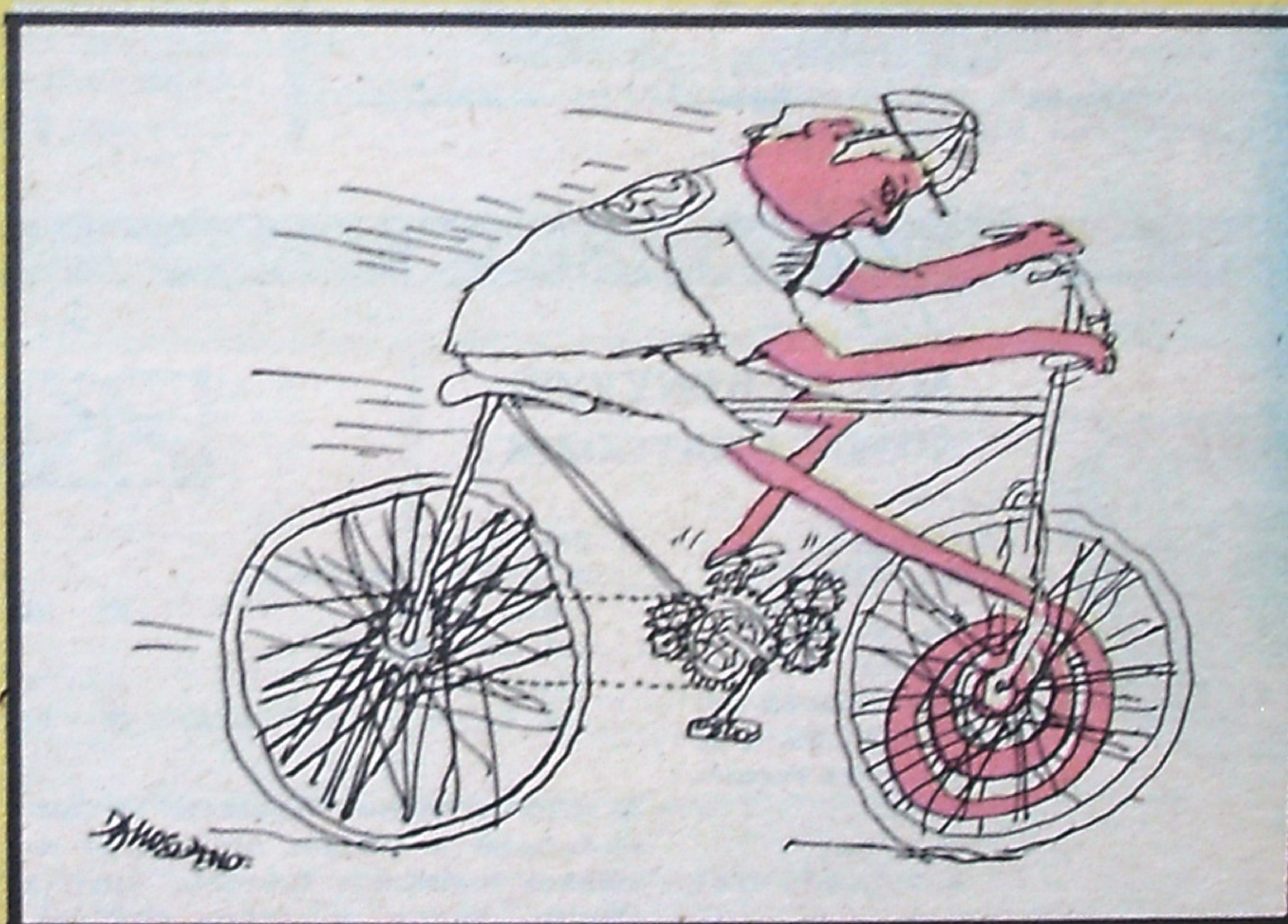

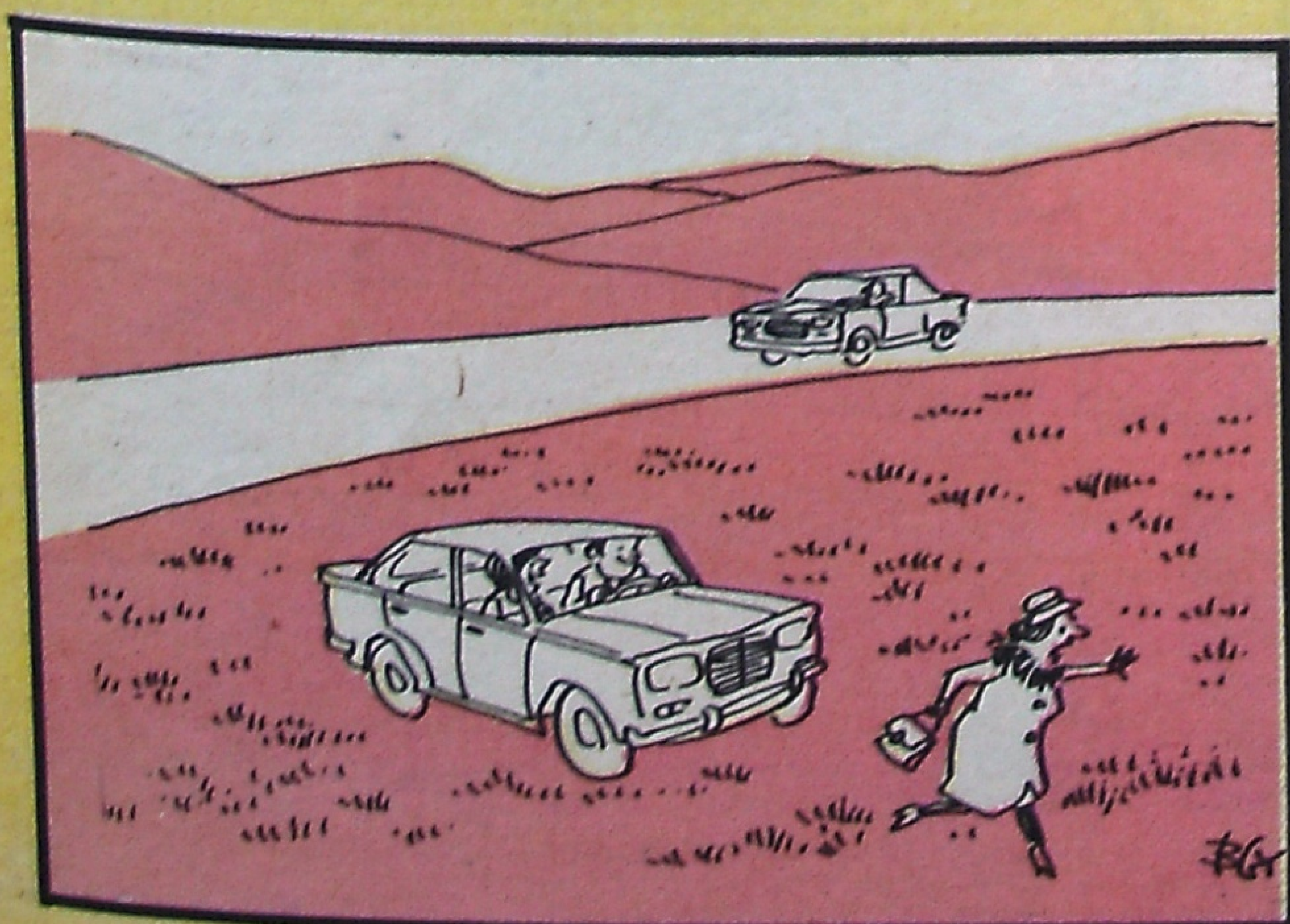
Hová rohansz?

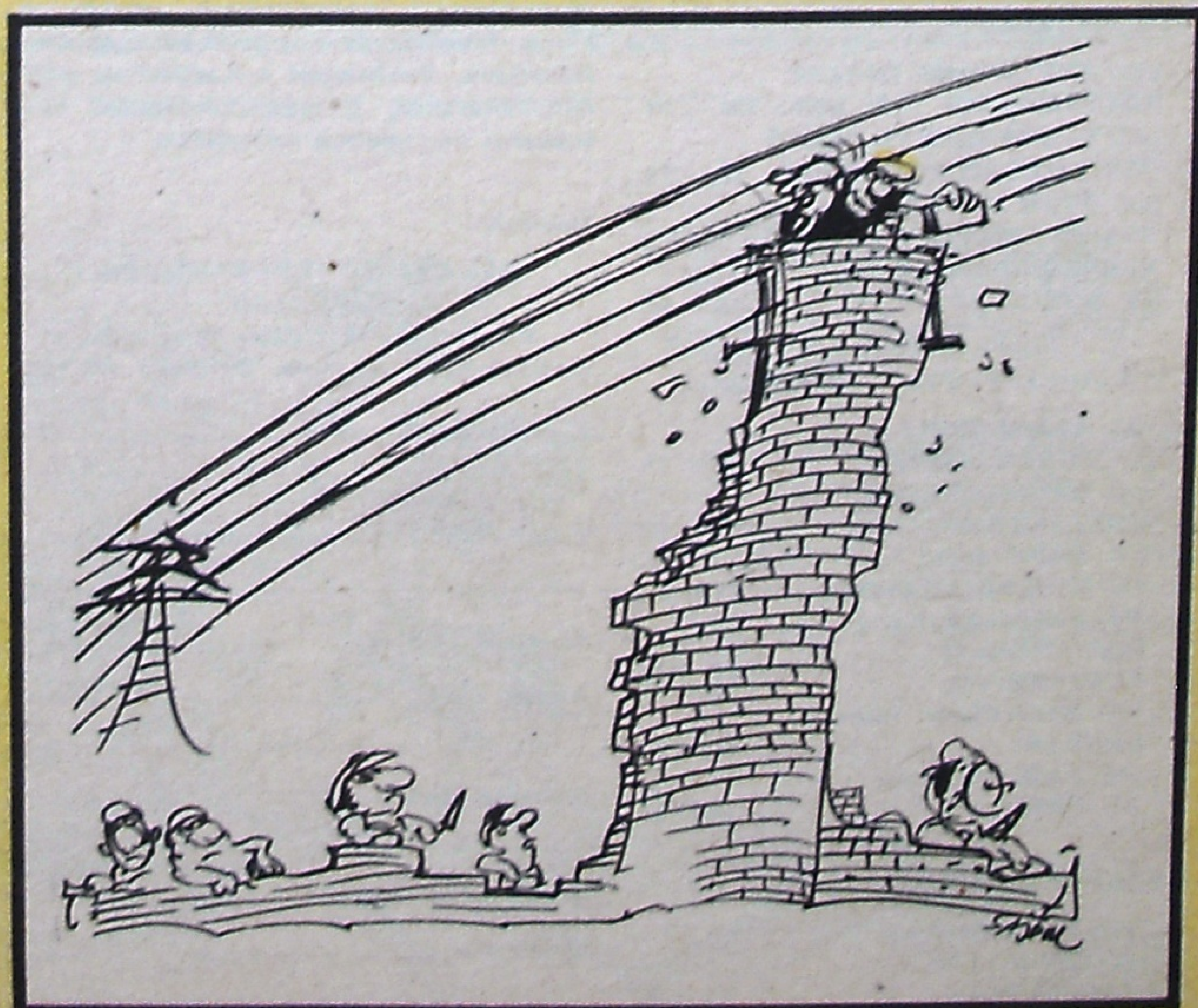

VÁRNAI, FÜLÖP, BALÁZS-PIRI, LEHOCZKI, DALLOS, BRENNER, SAJDIK

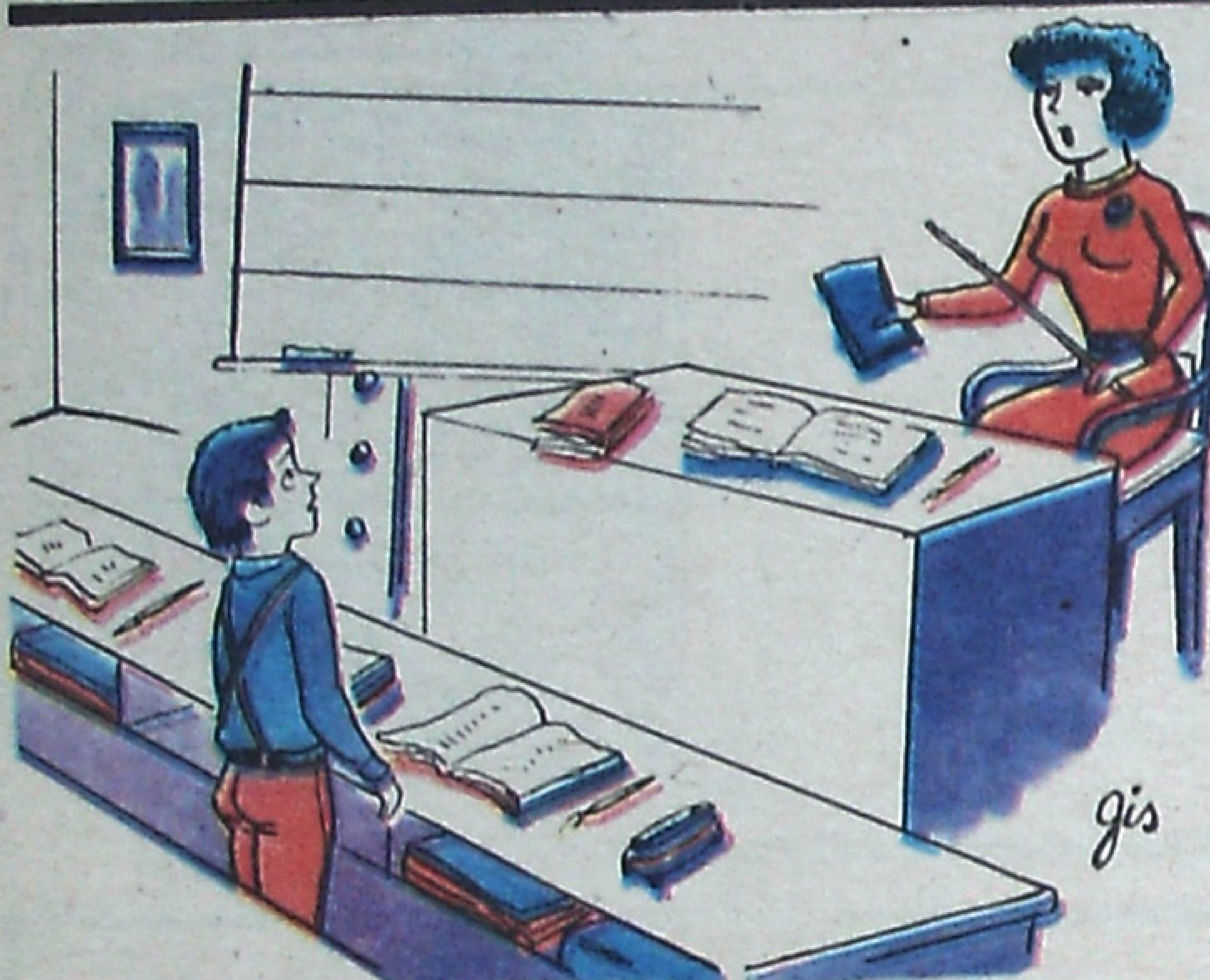

ENYHÜL A NÁTHAJÁRVÁNY

– Ma egy literrel már kevesebbet ivott!

– Tanító néni, tud titkot tartani? Ugye a félévi bizonyítványom köztünk marad?

TRIBÜN

Muhammad Ali mondta egy filozofikus pillanatában:

– Nem arról van szó, hogy félek a haláltól. Csak éppen mindent el fogok követni, hogy valahol máshol legyek, amikor értem jön.

Egy nyugatnémet kiscsapat frissen mosott szerelését ellopták a ruhaszárító kötélről. A mosónő a rendőrségen a következő vallomást tette:

– Amikor megláttam, hogy a trikók eltűntek, rettenetesen meglepődtem. Ijedtemben bementem, megmostam borban a hajamat, aztán sétáltam egyet a parkban, ittam egy korsó otthon készült sört és csak aztán jöttem el önökhöz.

A női lélek mélységei...

Meghal a nagy profiklub menedzsere, felmegy az égbe. Egy spiritiszta szeánsz alkalmával aztán újra jelentkezik, üzen az edzőnek:

– Végre boldog vagyok. Semmiképpen nem mennék vissza. Itt csend van, békesség, harmónia...

Mire az edző:

– Most már itt is...

Brian Goodell, a montreali olimpia 1500 méteres gyorsúszóbajnoka harmadik évét végzi az egyetemen. Alábbi megjegyzéséből mintha az derülne ki, hogy a klasszikus filozófiáért nem rajong túlságosan.

– Minél többet olvasom Szókratészt – mondta –, annál kevésbé csodálkozom, hogy megmérgezték.

Egy Srí Lanka-i úszószakkönyvből idéz Richard Hankinson:

„A lélegzés természetes dolog. Születésünk után az első reflexcselekvésünk, amely aztán egy életre szóló szokássá válik."

(p. p.)

AZ OLVASÓ OLDALA

SÍRVA VIGADÓ

[illegible]

[illegible]

MIT TEGYÜNK, DRÁGÁM?

[illegible]

UTOLJÁRA LAPÁTOLUNK

[illegible]

TÜCSÖK és BOGÁR

[illegible]

MENTŐ KÖRÜLMÉNY...

[illegible]

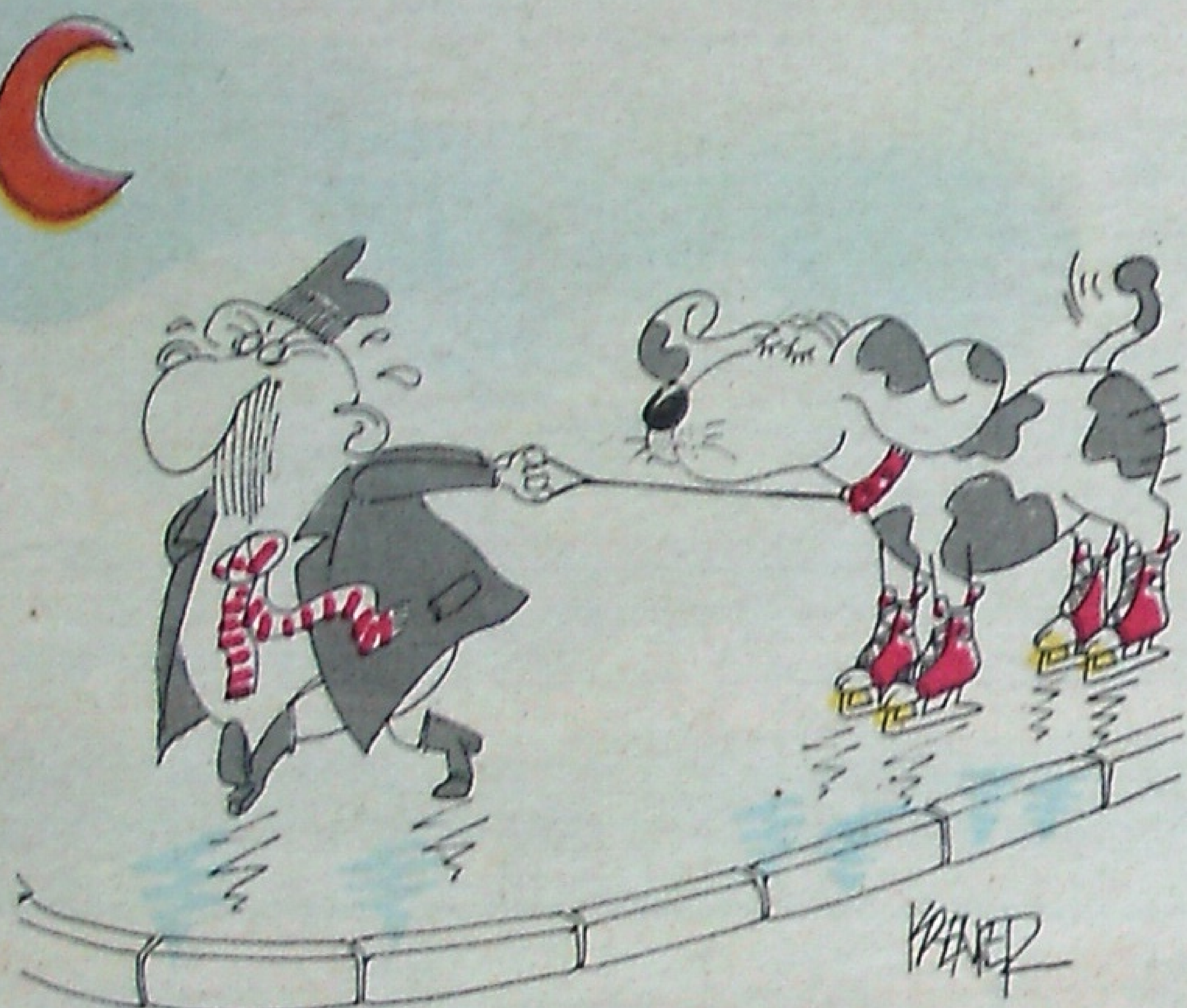
SZÁMOLJUNK CSAK, LIBUSKÁM!

— A Ludas egy évre 156 forint. Egy-egy számban megjelenik átlag ötven karikatúra, vagyis évente 2600. Egy rajz tehát kereken 6 fillérjébe kerül az előfizetőnek és akkor a szöveg még ingyen van...

– Le kellene váltani az ilyen gazdasági vezetőket, ahol ennyire nincs pénz!

TÉLI KUTYASÉTÁLTATÁS

BŰVÖS KOCKA

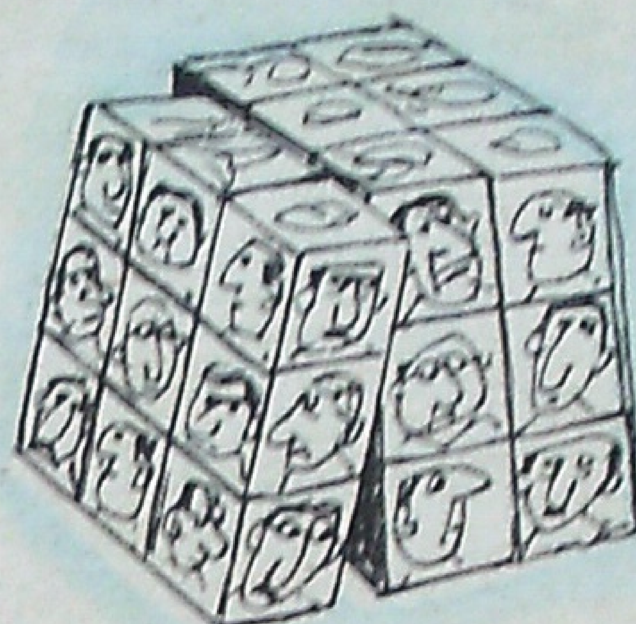
Miután a világ játékipara 1980-ban az *év játékának* minősítette a bűvös kockát, nekem is lenne némi hozzászólásom a sikerhez.

Nem véletlenül magyar ember találmánya a bűvös kocka, és meglehet, hogy a világ más pontján az év játéka, de itthon ezt játsszuk legalább egy negyedszázada. Ha nem is a bűvös kockát, mert az csak játékos összegezése annak, amit máskülönben rideg fontoskodással teszünk. Mostan rátérek a magyarázatra:

Mi a bűvös kocka játékszabálya? Megfelelő szint a megfelelő helyre! Úgy kell mozgatnunk a bűvös kocka kiskockáit, hogy azok a megfelelő helyre kerüljenek. Képzeljük el most már a bűvös kockát a társadalomnak, kiskockáit egy-egy embernek. A kocka egy-egy oldala legyen például az ipar, a kereskedelem, a mezőgazdaság, a tudomány, a közigazgatás, a kultúra. Ötvennégy kiskockát — ötvennégy embert — kell a bűvös kocka oldalain elhelyezni úgy, hogy a megfelelő ember a megfelelő helyre kerüljön. Kezdődjék a játék:

Lábbeli Jenő a mezőgazdaság oldalon áll, jelöljük zöld mezőnek. De Lábbelit az ipari oldalba kell átforgatni, a piros oldalra. A piros oldalon, öt kiskockán is olyanok vannak, akik nem odavalók: Integer Edgárt át kell helyezni a közigazgatáshoz, doktor Kampec Bélát a kereskedelembe, Lomb Rózát a kultúra területére. Csikaja Teobald és Öttevén Egyed a sárga oldalra valók.

Két forgatásra Lábbeli a neki megfelelő piros oldalra kerül, de emiatt elfordult Vice Verza is a pirosról, holott neki ott a helye. Ezért át kell forgatni őt, először a sárgára, aztán a kulturális terület-

ről, vissza a mezőgazdaságba. Eközben Lábbeli elmozdult, a tudomány oldalán áll, holott előzőleg már a neki való helyen volt. Kampec doktor viszont megint a zöld mező közepén található egy sárga és egy bordó mellett.

Lomb Rózát a bűvös kocka kulturális beosztásába úgy lehet átvinni, ha elmozdítjuk onnan Habók Irént, aki ideiglenesen átmegy a kereskedelembe, majd abból átfordítható a kultúroldalra, de csak úgy, ha Kampec átmegy az iparba. Lábbeli helyére, aki emiatt már harmadszor kerül vissza a mezőgazdaságba, ahol semmi keresnivalója nincsen.

Csikaja pozíciója volt mostanáig a legváltozatlanabb: ő a játék kezdete óta a nem neki való pozíciót foglalja el a piros oldalon. Integer Edgár sincs a helyén, Csikajával helyet cserélhetnek ugyan, de akkor is mindkettő rossz helyen van, csak éppen helyet cseréltek.

Most egy nagyon szerencsés húzás történik: miközben Öttevén Egyedet ráültetjük a saját oldalára, a forgatás következtében hárman is egymás mellé kerültek a közigazgatás kék oldalára. Kampec mehet a kereskedelem területére, Vice Verza a tudományba, csiki-csuki alapon, és akkor beüt a krach. Mikor már csak két személy hiányzik ahhoz, hogy a fehér oldal komplett legyen, a három kulturális munkatárs — a jóég tudja, miért — megint a mezőgazdaságban ül, és bármit mozdítunk rajtuk, Kampec megint visszamegy az iparba, ahonnan már négyszer elkerült és kétszer már a helyén is volt közben.

Nem követem tovább a játék menetét, ennyiből is megérthették, miért éppen egy magyar találta fel a bűvös kockát. De egyúttal rá is szeretnék mutatni, hol van a bűvös kocka konstrukciós hibája. Nem a játéké, azé, amelyből lett a játék:

Abban lehet a hiba, hogy mindig ugyanazt a hatszor kilenc személyt forgatjuk . . .

Somogyi Pál

Kovács meglátogatja a barátját, aki éppen a padlót súrolja. Megcsóválja a fejét:

— Hát, öregem, nekem bizony sohasem jutna eszembe ilyesmit csinálni.

— Nekem se — válaszolja a barátja. — A feleségem találta ki.

■

Egy lány bizalmasan elárulja a barátnőjének:

— Szeretek és engem is szeretnek.

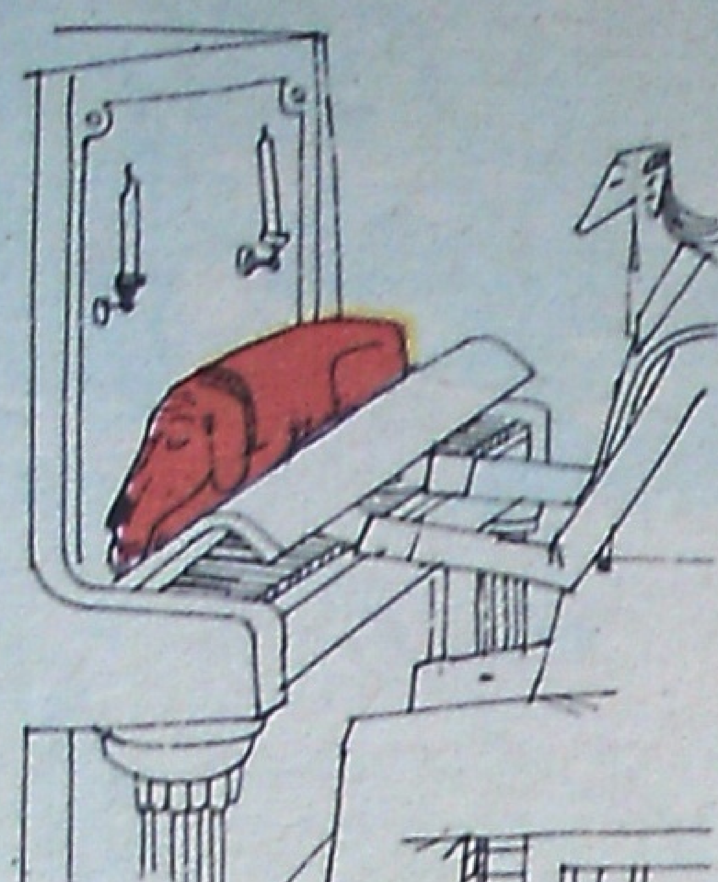
— Ó — sóhajt fel a barátnője —, biztosan boldog vagy vele!

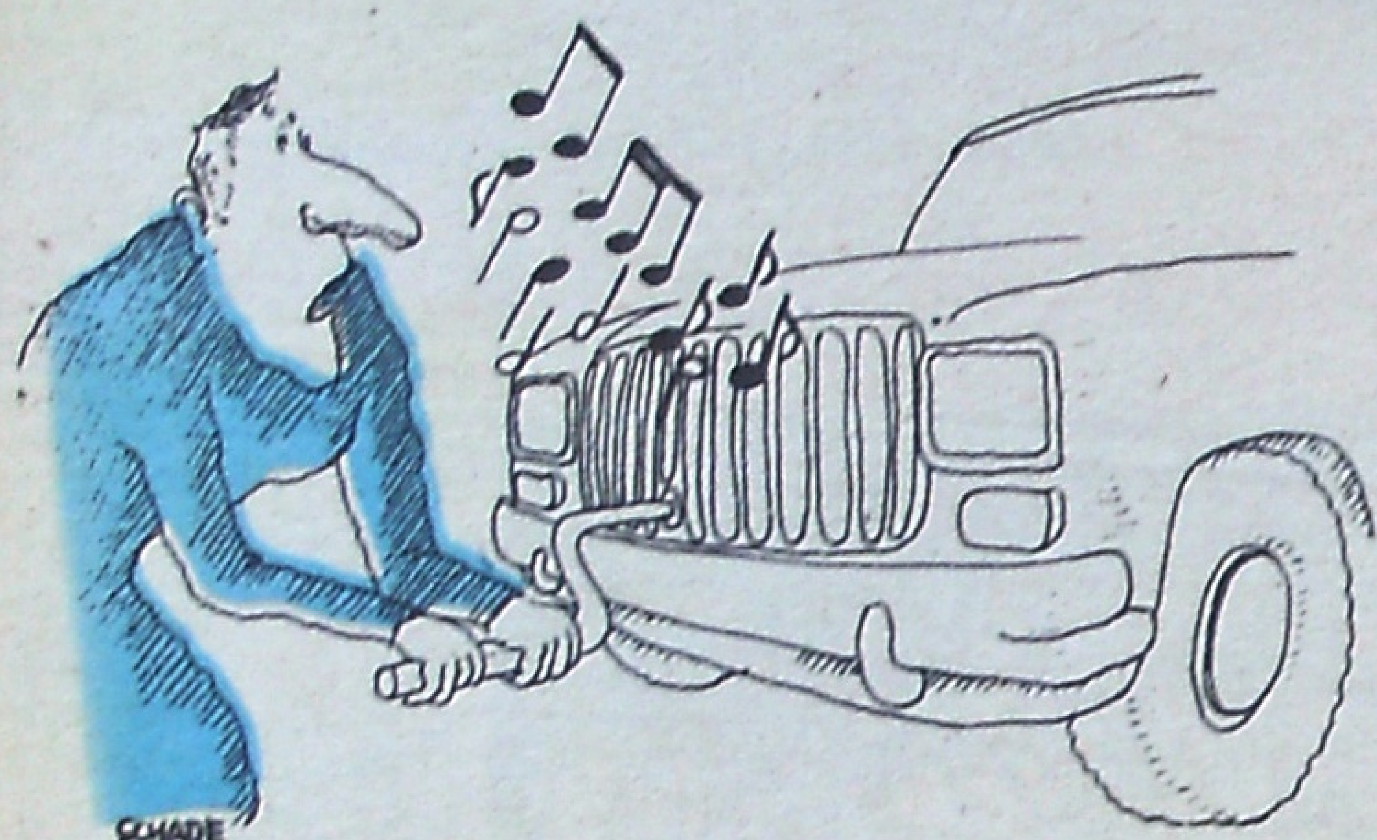
— Hogyhogy vele? Hiszen két különböző férfiról van szó . . .

IMPORT HUMOR

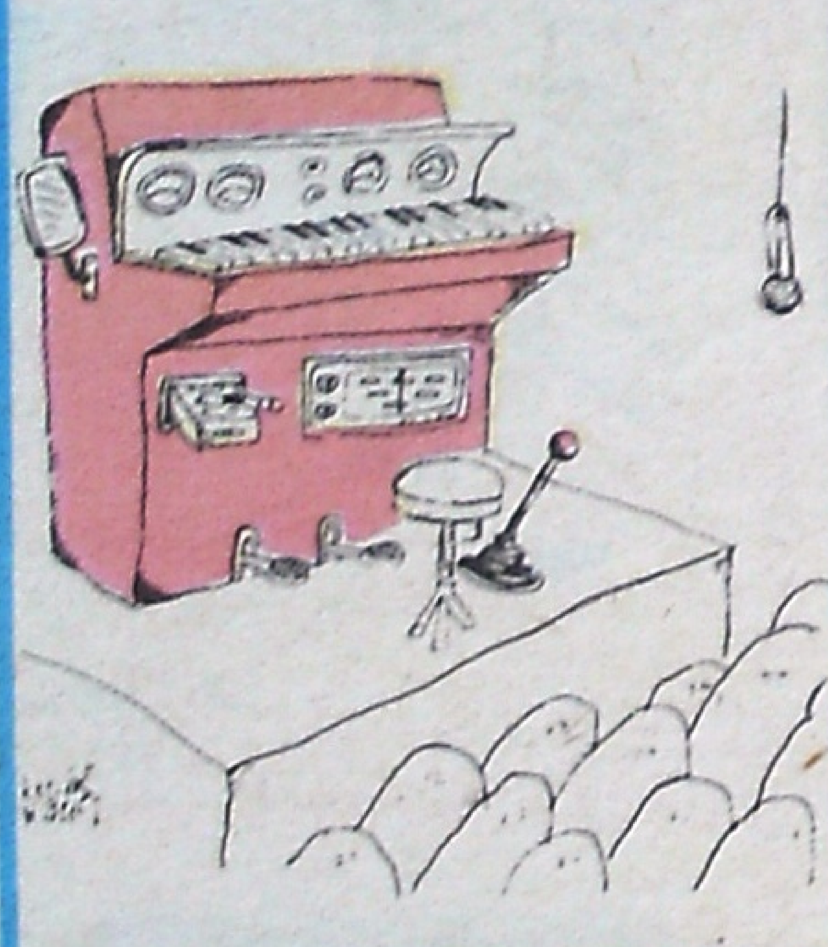
ZENEKÖZELBEN

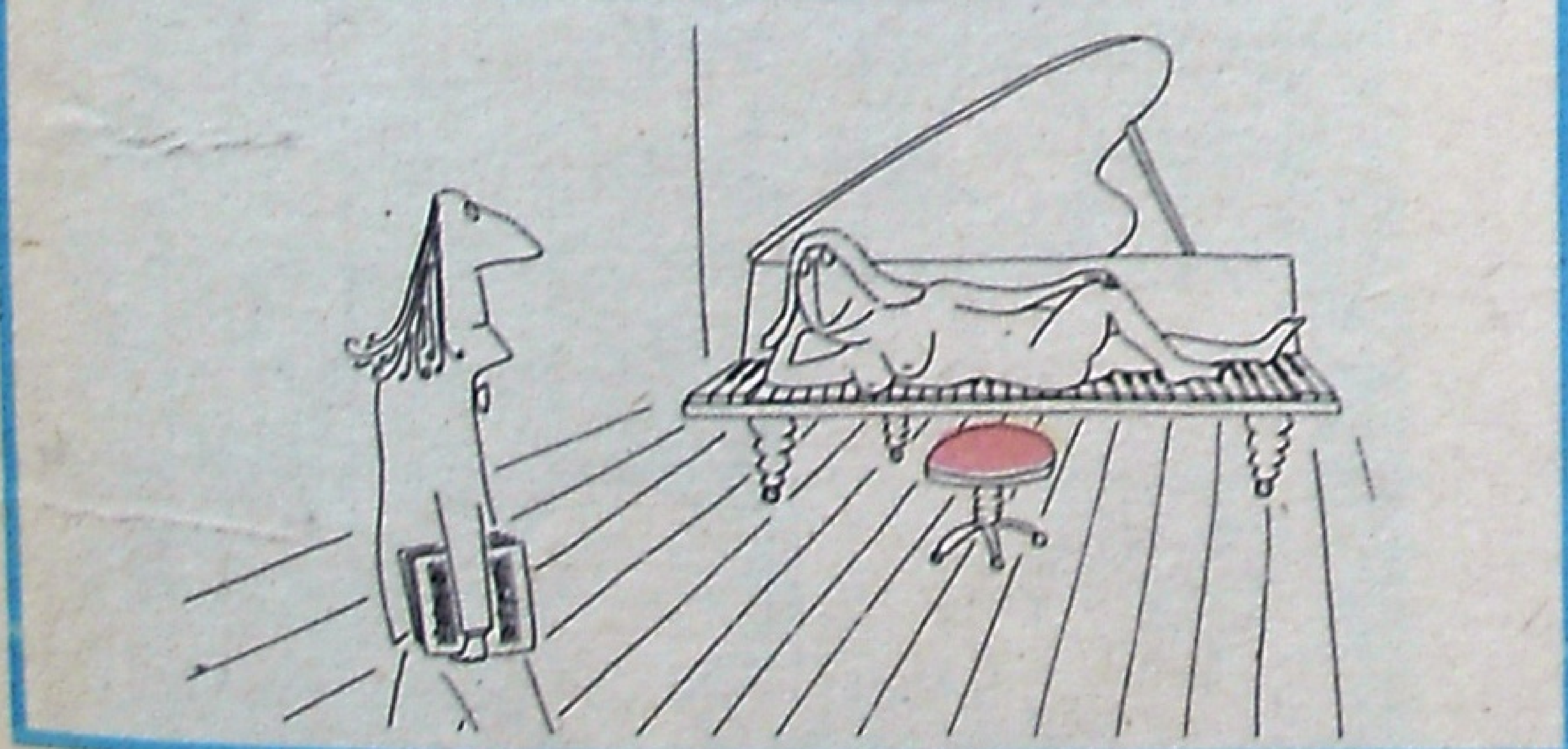

SZERENCSE A SZERENCSÉTLENSÉGBEN

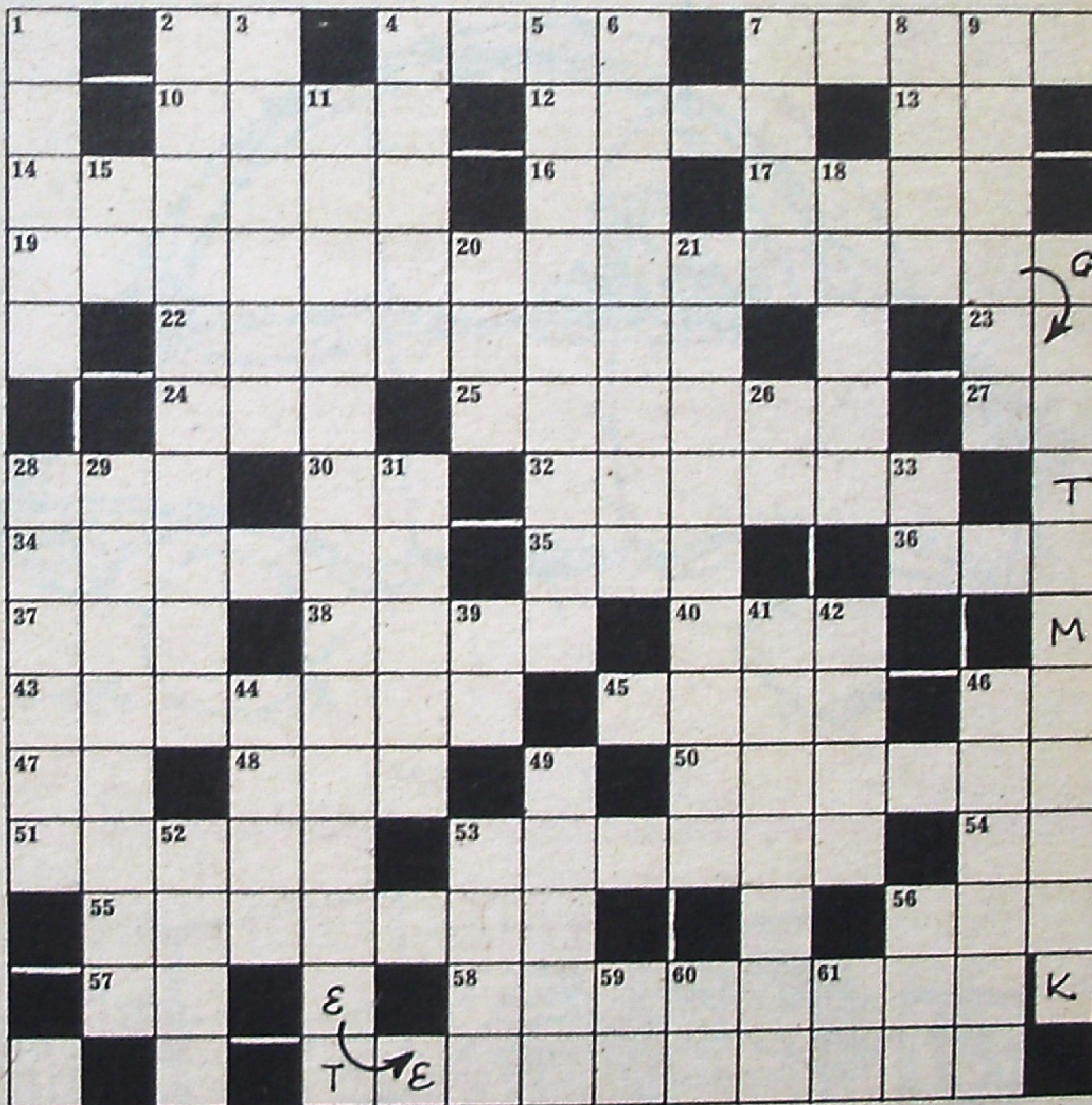
— És hogyan ismerte meg a második férjét? — kérdi valaki a még mindig szép Kovácsnét. — Vízszintes 19. — függőleges 11. — hangzik a felelet. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni legkésőbb február 9-ig kizárólag levelezőlapon erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

2. Wells neve előtt áll ez a két betű
4. Női név (gondoljunk Adyra)
7. Ahol a learatott gabonát asztagokba gyűjtik
10. Például a futás gyorsasága
12. Körömfényesítő
13. A neon vegyjele
14. Ijesztő nőalak a görög mitológiában
16. V. K.
17. Budapest egy részének régi német neve
22. A gyűrűsférgek egyike
23. Szintén
24. ... Vegas
25. Konyhakerti növény
27. Bőg
28. E-vel: napszak
30. Személyes névmás
32. Zenei ütem
34. Egyes mohamedán uralkodók címe
35. Egy királynő, akit a keresztrejtvények tettek ismertté
36. Időegység
37. Minden rendben!
38. Munka után a pihenés
40. M. P. O.
43. Buda egy zöldövezeti része
45. Betűket vet a papírra
46. A hélium vegyjele
47. J. R.
48. A földre hullajt
50. A cipész egyik tevékenysége
51. Szegény, mint a templom ...
53. Keskeny út gyalogosok számára
54. R. Y.
55. A legnagyobb energia
56. Római 5, 100, 1
57. Személyes névmás
58. Aki a saját, erőszakos akarata szerint cselekszik

FÜGGŐLEGES

1. Kesernyés csemegebor
2. Betegség kísérőjelensége
3. A Szovjetunió egyik tagállama
4. Nagyhírű cremonai hegedűkészítő család volt
5. Ami testnek-léleknek jólesik
6. Például: Robinson szigete
7. Fogához veri a garast
8. Dal
9. Kiemelkedő francia festő és szobrász (1841—1919)
15. Éktelen időegység (?)
18. Fából készült portéka
20. Termelőszövetkezet
21. A magyar és a nemzetközi munkásmozgalom kiváló harcosa volt, Spanyolországban halt hősi halált
26. Latin és
28. Város Jugoszláviában
29. Leplez, palástol, titkol valamit
31. Hadapród a hajdani osztrák—magyar hadseregben
33. Ételízesítő
39. Mint a 26. függ.
41. Hangszer
42. Párizs repülőtere
44. Pesti szálloda (avagy: ... flot)
46. Bajszos hal
49. Melyik fülem ....?
52. Enni ad az állatnak
53. Búzát lisztté változtat
56. Kártyát? Magot? Cigánykereket?
59. K
60. M-mel: nagyon édes
61. Y. L.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 142-220
Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V , József nádor tér 1. 1900.) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
81.2208/2-06 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. 1055
Felelős vezető: VAGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0124—0611
Index: 25 504

ORVOSNÁL

című rejtvényünk megfejtése:

— Esetleg azért nem, mert azelőtt egyáltalán nem dohányoztam.

200—200 forintot nyert:

Süveges Gyula, Szeged-Tarján, Budapesti krt. 15. 6723

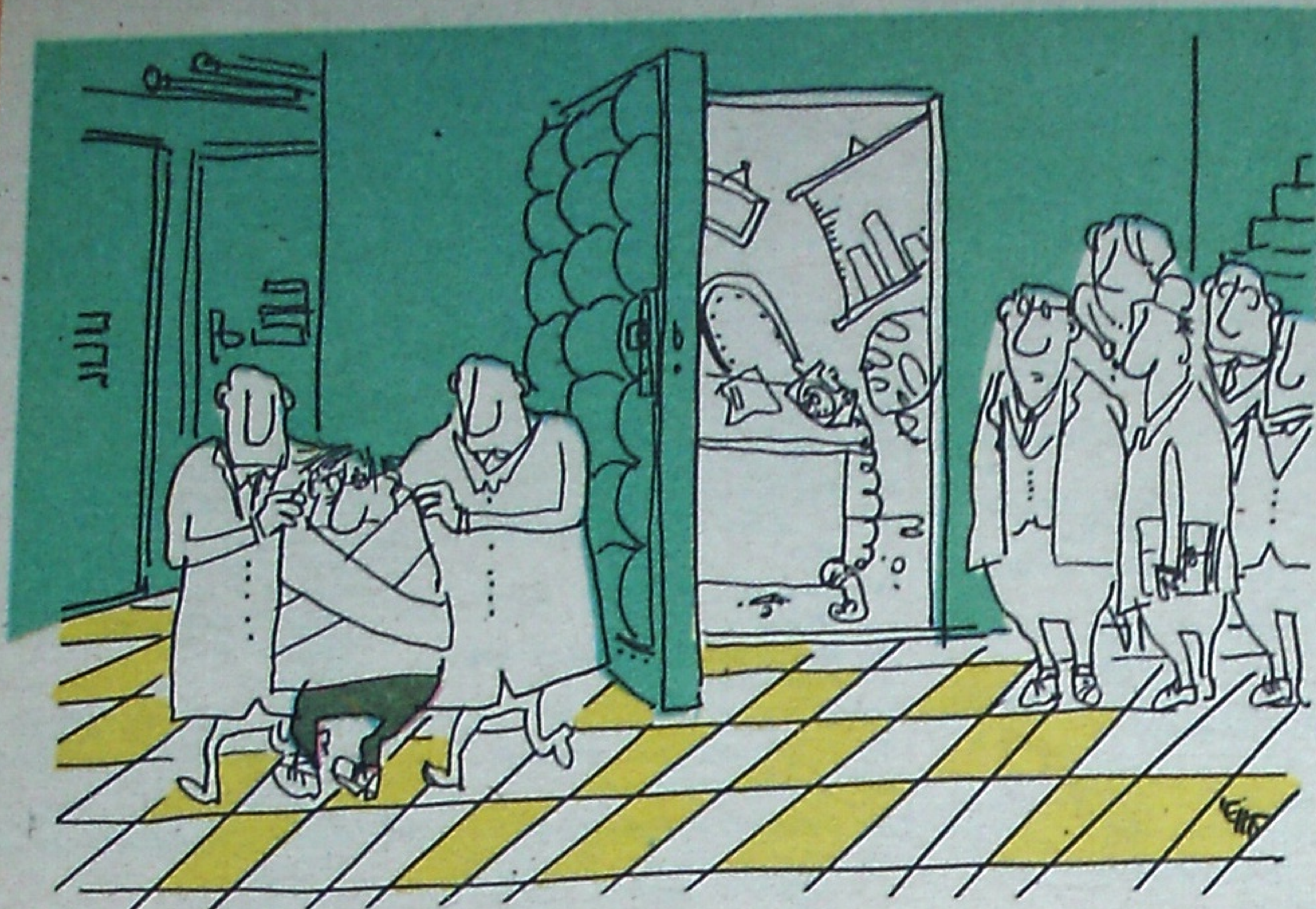
László Istvánné, Bp. Bimbó út 11. 1022

Rózsa Imréné, Szombathely, Kisfaludy u. 66. 9700

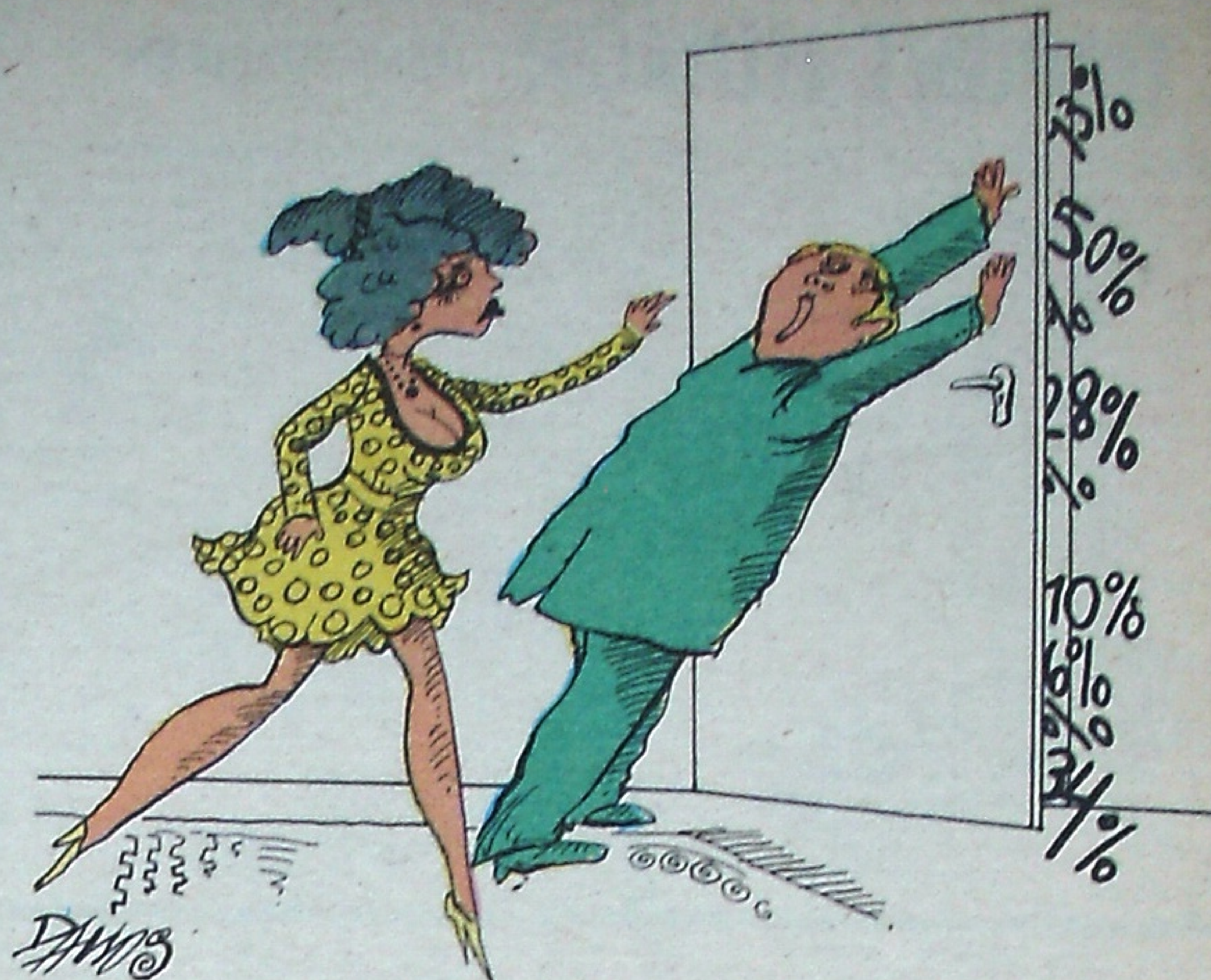
A nyereményeket postán küldjük el.

Beküldött rajzokra és kéziratokra csak akkor válaszolunk, ha azokat figyelemre méltónak találjuk. A válasz nélkül hagyott küldemények megőrzésére nem vállalkozhatunk.

KÖZGAZDASÁG

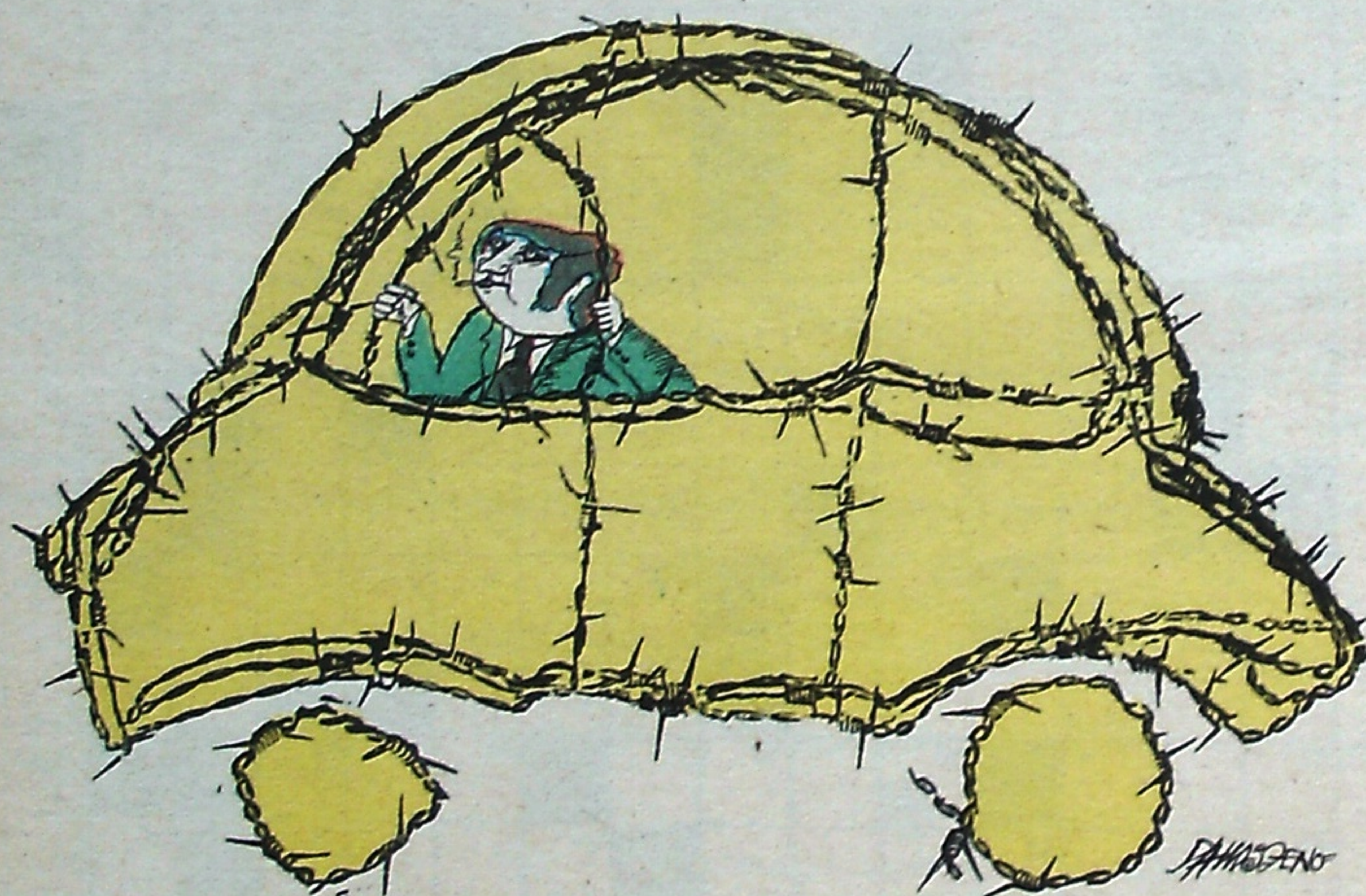
– Teljesen begyűrűzött!

– Segíts Jolán, próbáljuk kiszorítani...

Február elseje után...

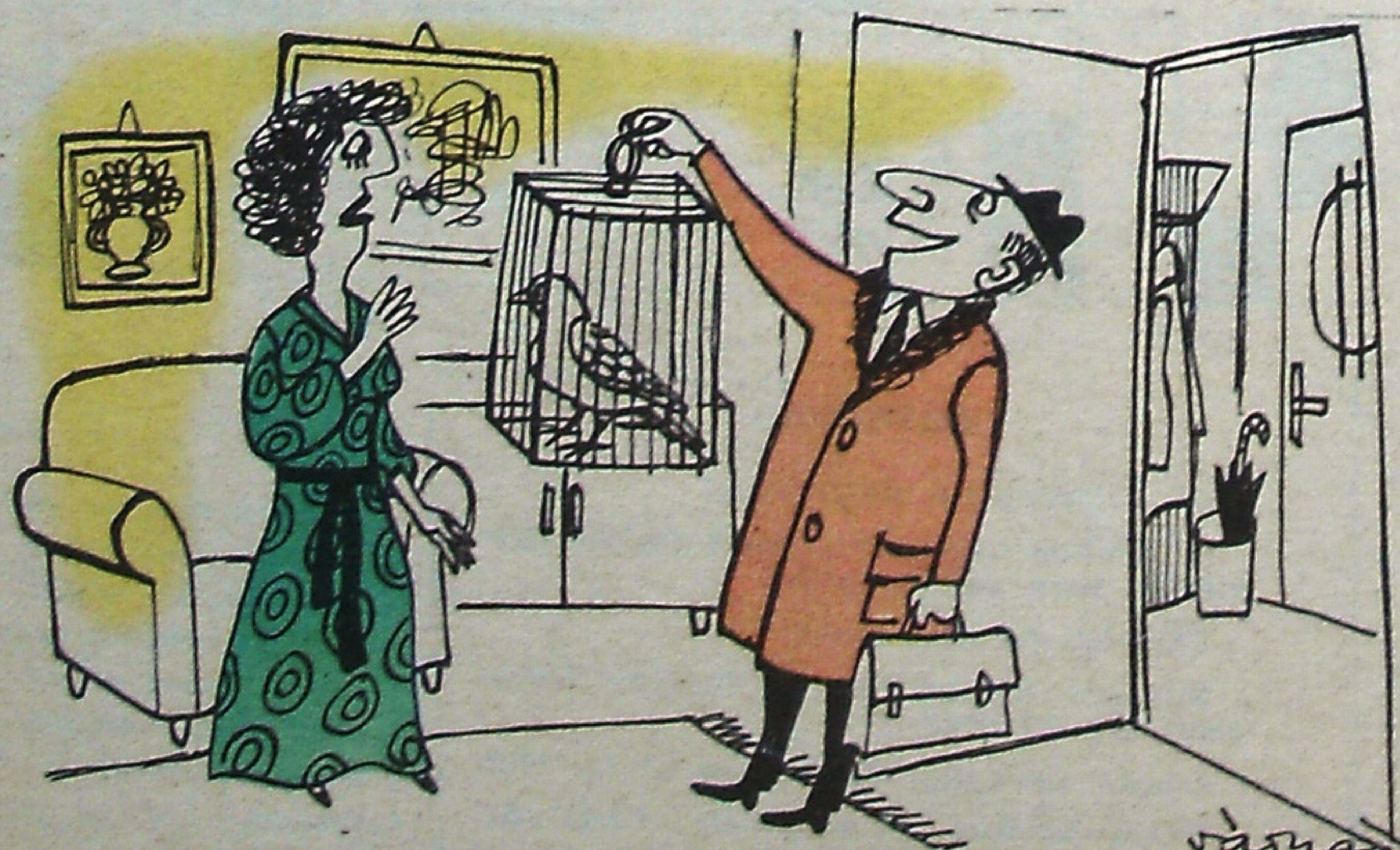
RABSÁG

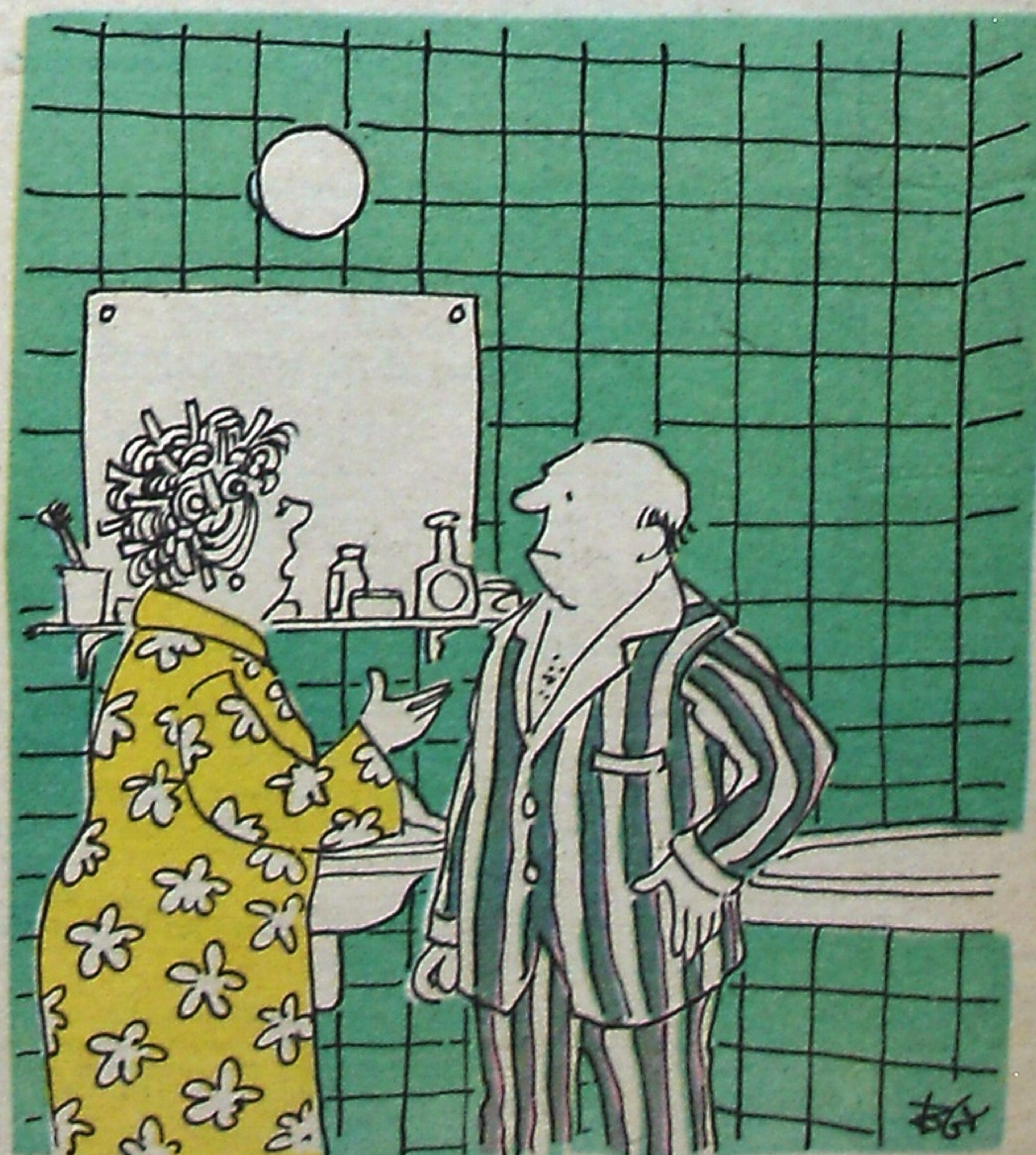
– Eladjam... ne adjam?!

– „Oh! irgalom atyja, ne hagyj el."

– Vettem egy postagalambot, annak nem ment fel az ára...

– Naná, hogy eldugtam a hajnövesztő szeredet, hisz a fodrászárakat is felemelték!